76STE JAARGANG No. 100118 WOENSDAG 20 MEI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

WEINIG VOORTGANG

Indien we de thans in Geneve aan de gang zijnde konferentie van ministers van buitenlandse zaken van alle franje ontdoen en het feitelijke resultaat van een week vergaderen willen beschouwen, dan komen we tot de slotsom dat nog niet van enige winst mag worden gesproken — door geen der partijen. Met de Amerikaanse minister Herter als spreekbuis hebben de westelijken hun voorstellen met betrekking tot Berlijn en Duitsland geformuleerd; voorstellen welke door de Russen uiterst koel werden ontvangen en nauwelijks enige reaktie veroorzaakten. Gromyko kwam met zijn plan ter tafel waarin voor de andere ministers geen enkel nieuw element school.

Intussen wordt het steeds meer duidelijk, dat de verhouding tussen de westelijke ministers onderling er niet beter op wordt; reeds na een week vergaderen zijn ze ongeduldig geworden blijkbaar en de Brit Selwyn Lloyd zou maar het liefst de vergadering beëindigd willen zien en het gehele complex der hangende problemen willen overhevelen naar een topconferentie, een bespreking van staatshoofden dus. Daarvan willen de Amerikanen weer niets weten; zij huldigen nog steeds het standpunt dat er van een topkonferentie weinig kan komen zolang de Russen op de tegenwoordige bijeenkomst niet wat toeschietelijker worden. Dit is de mening die president Eisenhower al verschillende malen heeft verkondigd en waarin klaarblijkelijk niets is veranderd: eerst enig succes in Geneve, daarna een topkonferentie.

onze wereld van vandaag

Tijdens een informele bijeenkomst heeft Gromyko zich gisteren laten ontvallen, dat hij niet veel heil in de vergadering ziet; de houding van zijn westelijke collega's vond hij maar matig omdat zij wilden vasthouden aan plannen welke nimmer door de Russen — en naar zijn mening evenmin door de Duitsers — zouden kunnen worden aangenomen. Glimlachend reageerde de Russische minister op de mededeling, dat de westelijke heren al tekenen van ongeduld begonnen te vertonen en zich binnenskamers bezig hielden met de vraag hoe bij volgende besprekingen hun taktiek tegenover de Sovjet-gedelegeerde zou moeten zijn.

De waarnemers van West- en Oostduitsland zijn het uiteraard volkomen eens met de ministers van respektievelijk het westen en van de Sovjet-Unie. Reeds ver van tevoren was het krijgsplan opgesteld en in de hoofdzaken daarvan was geen enkele verandering gekomen. Wel schijnen de Westduitsers iets meer plooibaarheid te tonen. Zij kunnen de berg van moeilijkheden niet in de huidige vorm verteren, evenmin als de ministers van buitenlandse zaken van Amerika, Engeland en Frankrijk, maar zij zouden er wel naar willen streven koste wat kost tot een redelijk vergelijk met de Russen te komen omdat zij nog altijd het zwaard van een zelfstandig vredesverdrag met Oostduitsland boven hun hoofd zien zweven. De Franse afgevaardigden schijnen in dezelfde richting te denken en hebben minister Herter verzocht zich te beraden over een tussenvoorstel aan de Russen; de Amerikaan scheen daarvan niets te willen weten omdat ieder compromis bij de Russen de schijn zou kunnen wekken van een verzwakking der westerse gelederen.

Op de konferentie over het staken van kernproeven heeft de delegatie uit Moskou meegedeeld de laatste westerse voorstellen te willen bestuderen omdat zij daar een basis in ziet voor verder overleg. Dit bericht werd in Washington en Londen met enthousiasme ontvangen en vele vooraanstaande diplomaten menen uit die winst te mogen afleiden, dat ook op de ministers-konferentie eens zaken zullen kunnen worden gedaan. Men zal daar echter de tijd voor moeten nemen en de Russen niet steeds met gelijkvormige voorstellen moeten benaderen teneinde te voorkomen, dat ze onverwacht hun biezen pakken en een extra-vliegtuig naar Moskou zullen nemen. Dan is men nog verder van huis. Van de westelijke ministers wordt op het ogenblik het uiterste gevergd — zij staan weliswaar drie tegen een, maar deze ene is in een veel gunstiger verdedigingspositie.

De Kabinetsformatie in Nederland (slot)

IDEAAL van prof. OUD (kabinet zonder SOCIALISTEN) in vervulling gegaan

„Oorlog" en „Marine" samengevoegd

Den Haag. — Het kabinet-de Quay, ontstaan na bijna twee maanden na de vervroegde verkiezingen in maart, is gisteren een feit geworden. Om tien uur vanmorgen reden de acht nieuwe ministers, die dus nog beëdigd moesten worden (vijf ministers van het vorige kabinet keerden terug), naar het huis Ten Bosch in Den Haag, waar zij door de Koningin werden ontvangen.

Later reden zij terug, nu met de vlag op de auto's gestoken. In de Staatscourant werden de mutaties rondom de regering van Nederland bekendgemaakt.

Het dagblad „De Tijd-De Maasbode" vernam van de minister van sociale zaken, dr C. H. van Rooy, dat de benoeming van de staatssecretarissen nog even zal duren.

Naar wij vernemen zijn enige koninklijke besluiten getekend, waarbij bezitsvorming en publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie worden overgedragen aan het departement van algemene zaken. In verband hiermee is deze benaming toegevoegd aan de naam van het departement van algemene zaken. In verband hiermee is deze benaming toegevoegd aan de naam van het departement van algemene zaken. Het ministerie van binnenlandse zaken, bezitsvorming en P.B.O. zal voortaan alleen de benaming binnenlandse zaken dragen.

De departementen van oorlog en van Marine worden samengevoegd tot een departement van defensie. Het departement van landbouw, visserij en voedselvoorziening zal alleen heten: departement van landbouw en visserij.

De heer Korthals wordt vice-minister-president.

Het ministerie van zaken overzee blijft voorlopig bestaan.

De heer Korthals neemt het beheer over dit ministerie ad interim waar.

De lijst van ministers ziet er als volgt uit:

Minister-president en minister van algemene zaken en P.B.O.: **prof. mr J. E. de Quay** (KVP).

Maatschappelijk werk: **mej. dr M. A. M. Klompe** (KVP).

Onderwijs, kunsten en wetenschappen: **mr J. M. L. T. Cals** (KVP)

Buitenlandse zaken: **mr J. M. A. H. Luns** (KVP).

Landbouw en visserij: **mr V. G. M. Marijnen** (KVP).

Sociale zaken: **dr C. J. M. A. van Rooy** (KVP).

Defensie: **S. J. van den Bergh** (VVD).

Vice-premier en verkeer en waterstaat: **drs H. A. Korthals** (VVD).

Binnenlandse zaken: **mr E. H. Toxopeus** (VVD).

Financiën: **prof. dr J. Zijlstra** (AR).

Volkshuisvesting en bouwnijverheid: **mr J. van Aartsen** (AR)

Economische zaken: **drs J. W. de Pous** (C.H.).

Justitie: **Mr. A. C. W. Beerman** (C.H.).

Burger: Periode van onverantwoordelijkheid heeft hopelijk een einde gevonden.

Het ANP vroeg aan de voorzitters der vijf grote frakties in de Tweede Kamer, hoe zij aanvankelijk denken over de nieuwe ploeg, die zich als regering presenteert.

De voorzitter van de christelijk historische fraktie, dr Tilanus, zei verheugd te zijn, dat het eindelijk gelukt is een kabinet tot stand te brengen.

Gezien de verhoudingen, zoals die zich sinds 11 december hebben ontwikkeld, acht hij de samenstelling van dit kabinet alleszins aanvaardbaar. Op dr Tilanus maakt het de indruk, gelet op de persoonlijkheden van de ministers, dat dit een krachtig kabinet zal zijn.

Prof. Oud, voorzitter van de VVD-fraktie, is zeer verheugd, dat deze poging geslaagd is en hij is voldaan, dat het doel dat de VVD zich in de verkiezingscampagne gesteld had, een kabinet zonder socialisten, bereikt is.

Dr Bruins Slot, voorzitter der A.R.-fraktie, zei niet veel te kunnen zeggen, zolang het regeringsprogram hem niet bekend is. Hij beschouwt de nieuwe ploeg als bestaande uit zeer flinke mensen, die wel in staat zullen blijken te regeren. Dr Bruins Slot acht het juist, dat de partijen, die toen tegenover de partij van de arbeid stonden, nu samen gaan proberen het land te besturen.

Mr Burger, voorzitter van de fraktie van de partij van de arbeid zei, dat het hem wil voorkomen, dat dit kabinet in zijn samenstelling heel weinig past op de uitslag der verkiezingen.

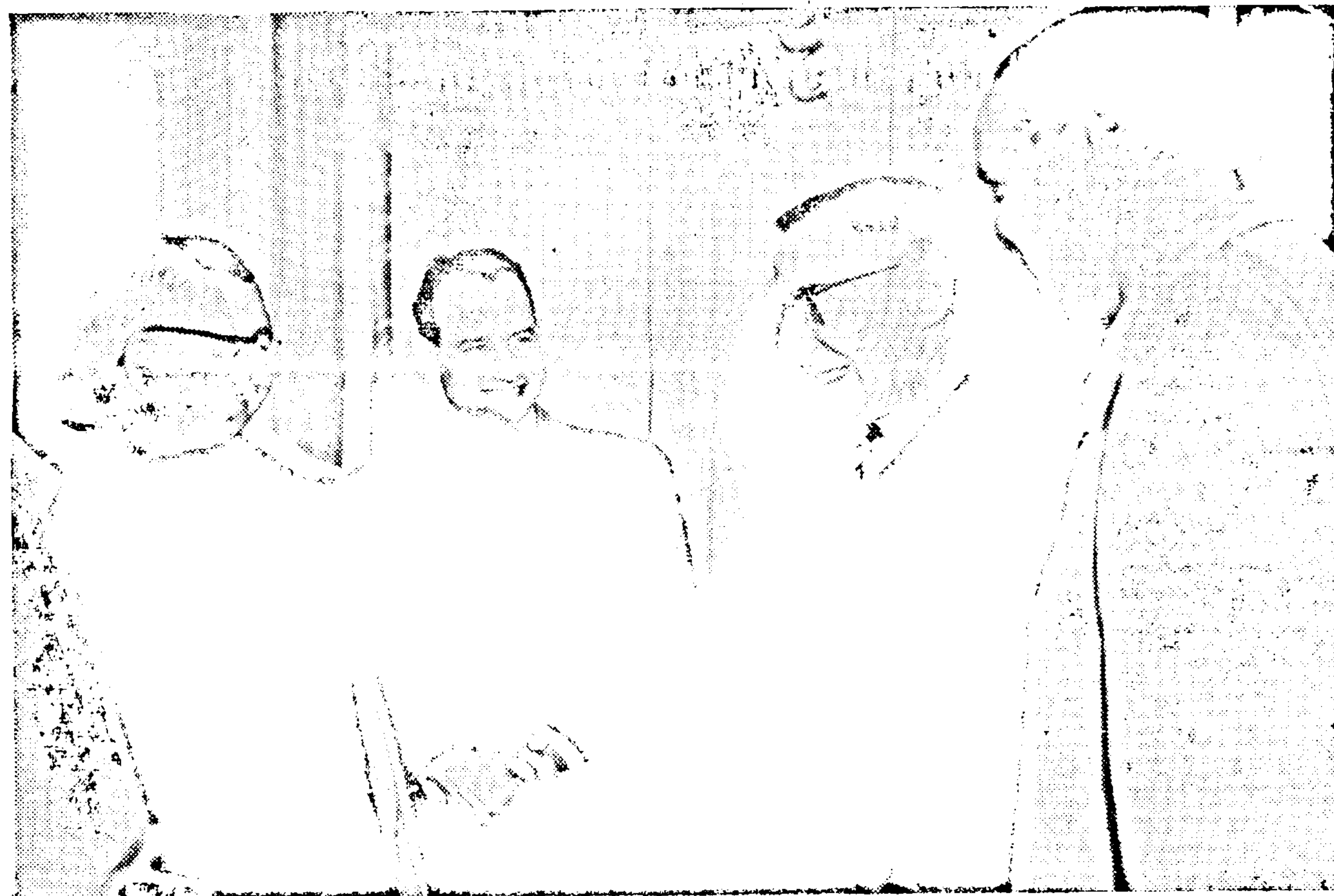
Gegeven het feit, dat de confessionele partijen onder geen beding wilden samenwerken met de partij van de arbeid, verheugt de heer Burger zich er over, dat er een kabinet is dat de verantwoordelijkheid op zich wil nemen en dat de periode van onverantwoordelijkheid van het jongste verleden hopelijk een einde heeft genomen.

Prof. Romme, voorzitter van de KVP-fraktie, verwees naar een artikel van hem in „De Volkskrant" en zei verder geen kommentaar te hebben. Romme wees in zijn artikel eveneens op de competentie van de nieuwe ministers in wie hij voldoende kwaliteiten aanwezig achtte voor krachtig beleid.

Bonn — De Beierse munt heeft een gouden medaille geslagen ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de Westduitse bondsrepubliek. De medaille vertoont aan de ene zijde een portret van Adenauer, aan de andere kant een Duitse adelaar.

Prins Albert van België werd bij zijn aankomst te Rome verwelkomd door zijn verloofde Prinses Paola. Het paar zal op 1 juli huwen en de ceremonie zal door de Paus geleid worden. Prins Albert deelde mede, dat hij zijn a.s. vrouw een ring ter waarde van 400.000 gulden zal schenken.

Eindelijk is het zover: Nederland heeft zijn kabinet en glimlachend staat de nieuwe premier de pers te woord. In de afgelopen maanden heeft hij niet veel rust gehad, doordat de journalisten al zijn gangen nagingen, zozeer zelfs dat de nieuwe minister-president soms zelf maar de krant pakte om te kijken waar hij nu weer geweest was.

BEZORGD

In een hoofdartikel van gisteren maakt „La Prensa" zich bezorgd....... voor de K.V.P. Niet te spreken is onze collega over de krant, „waarvan min of meer aangenomen werd, dat zij de zaak van de Katholieke Partij zou moeten steunen".

Verder wordt gesteld, dat de „leiders" van de bewuste krant er belang bij hebben de K.V.P. een klein onderdeel van de N.V.P. te maken, en dat deze houding door Gomez & Co. wordt aangemoedigd.

Wij hebben het dikwijls gezegd en herhalen het bij deze: dezerzijds is nimmer gesuggereerd de K.V.P. tot „een onderdeel" te maken van „een politieke beweging, die door Gomez & Co. zou worden geleid". Wij zouden dit even ongewenst achten, als wanneer de K.V.P. een „klein onderdeel" van de D.P. zou worden!

Wat „La Prensa" speciaal verbaast, is de stilte van de „katholieke geestelijkheid", terwijl de „Amigoe" de „verderfelijke kampagne" tegen de K.V.P. aan het voeren is, en zegt, dat de geestelijkheid zich niet met de politiek bemoeit, iets wat, had „La Prensa" dit geschreven, als antikatholiek zou zijn gebrandmerkt.

Wij geloven, dat er bij onze collega enige begripsverwarring heerst. Wat dezerzijds steeds bestreden is — van welke zijde zij ook kwam — is de bewering (o.a. van de geestverwanten van „La Prensa"), dat godsdienst en politiek niets met elkaar te maken hebben en dat het daarom eenieder zou vrij staan te stemmen, zoals hij wenst. En wij geloven, dat dit wel iets anders is als de stelling, dat de geestelijke, zoals ieder burger, vrij is volgens zijn geweten (niet zoals „La Prensa" ons in de schoenen schuift; naar goedvinden) te stemmen.

Geen wonder, dat „het zwijgen" van de geestelijkheid „La Prensa" thans vreemd voorkomt. U moet weten, dat het dezelfde „La Prensa" is, die zich tijdens de verkiezingskampagne in augustus jl. zich zo openlijk en luide verheugde over dit „stilzwijgen". Er is natuurlijk één groot verschil, dat wellicht de houding van deze krant kan verklaren:

Toen waren het verkiezingen voor de Staten, thans zijn het verkiezingen voor de Eilandsraad!

Er is evenwel een ander stilzwijgen, dat ons verbaast. Dat is het zich niet uitlaten door de hoogste leiding van de K.V.P. omtrent de hardnekkige geruchten, dat zij de D.P. zal steunen na de verkiezingen.

Een openlijk „ja" of „neen" is voor de velen, die as. maandag volgens hun geweten (niet „naar goedvinden", La Prensa!) zullen moeten stemmen, uiterst belangrijk.

President Soekarno in Brazilie:

Door kolonisatie werd Indonesie „een koelie onder de Naties"

Brasilia. — Aan een lunch hield Soekarno tijdens zijn bezoek aan Brazilië een rede, waarin hij o.a. zeide, dat de kolonisatie door de Nederlanders, zijn land „op de bodem van het levensonderhoud" had gebracht, waardoor de Indonesiërs bekend kwamen te staan als „een natie van koelies en een koelie onder de naties".

Verder zeide Soekarno, dat de Nederlandse kolonisten de lonen laag hielden en het analfabetisme hoog, en dat zij het Indonesische volk hadden bestuurd door middel van een verdeel-en-heers-systeem, waarbij de ene bevolkingsgroep de andere haatte en bevocht, totdat zij tezamen waren opgestaan tegen de Nederlandse heerschappij.

„Ik ben niet de grondlegger van onze onafhankelijkheid", aldus Soekarno, „dat is gebeurd door het volk en de daarin levende krachten."

Soekarno zeide o.a. ook, dat de textielvoorziening de Achilles-hiel van Indonesië is. Textiel moet nog voor 60 procent van de behoefte worden ingevoerd. Er ligt in Indonesië nog veel grond woest, als deze gebieden konden worden open gelegd, vooral op de dun bevolkte eilanden, dan zou het land 250 miljoen mensen kunnen huizen, voeden en kleden.

Helsinki — De Finse componist Uuno Klami is door de president tot lid van de Finse accademie van kunsten en wetenschap benoemd als opvolger van de kortgeleden gestorven liederencomponist Yrjoe Kilpinen.

Ook de ontwapeningsbesprekingen in Geneve zijn nog zonder resultaat

Geneve. — De Amerikaanse, Britse en de Russische ministers van buitenlandse zaken, Herter, Lloyd en Gromyko, hebben dinsdag te Geneve bijna vijf kwartier gesproken over beëindiging van de proeven met kernwapens, maar zij zijn — aldus werd in westelijke kringen vernomen — niet tot een besluit gekomen. Er zullen nog meer bijeenkomsten moeten worden gehouden.

Er is alleen gesproken over de donderdag ingediende westelijke voorstellen voor besprekingen van natuurkundigen over drie aspekten van het vraagstuk: proeven op grote hoogte, ondergrondse proeven en wetenschappelijke criteria voor het toezicht op de proeven.

Een Amerikaanse woordvoerder, die zei dat de ministers ook over een volgende bijeenkomst hebben gesproken, deelde niet mee wanneer die zal worden gehouden.

De drie delegaties hebben besloten met elkaar in contact te blijven. Het is nog niet bekend op welk niveau eventuele verdere bijeenkomsten zullen worden gehouden.

Naar verluidt, hebben Herter en Lloyd aan Gromyko meegedeeld dat er overeenstemming over de drie punten in kwestie moet worden bereikt, wil men komen tot een bevredigend verdrag over beëindiging van de proeven.

Krachten van Dulles blijven afnemen

Washington. — De krachten van oud-minister Dulles blijven afnemen, zo heeft het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken dinsdag bekend gemaakt. De patiënt slaapt veel als gevolg van de pijnstillende middelen, die hem worden toegediend. In kringen van het ministerie maakt men zich ernstig bezorgd.

De naaste familieleden van de oud-minister, onder wie zijn vrouw, twee zoons en een dochter, verblijven in Washington, waar de patiënt in het Walter Reed hospitaal wordt verpleegd.

De Conferentie te GENEVE

Het Westen wenst geen nieuw Versailles

Geen verdeeldheid in westelijke eensgezindheid

Geneve. — De ministers van buitenlandse zaken van de „Grote Vier" zijn dinsdag bijna drie-en-een-half uur in Geneve bijeen geweest.

Op deze vergadering verklaarde Couve de Murville, dat het door de Sovjet-Unie voorgestelde vredesverdrag niets zal bijdragen aan een oplossing van het vraagstuk. Het zou, zo meende hij, slechts de zegen geven aan de verdeling van Duitsland. Lloyd noemde het Sovjet-ontwerp een „diktat" dat evenals het verdrag van Versailles indertijd aan Duitsland voorwaarden zou opleggen.

Ook Grewe had het woord Versailles genoemd. Volgens hem zou het Sovjet-ontwerp de fouten van het verdrag van Versailles herhalen.

Gromyko antwoordde op bezwaren van Herter van maandag, dat het bestaan van twee staten in Duitsland niet de ondertekening van vredesverdragen belet. Elk van deze staten heeft immers ook reeds akkoorden met vreemde mogendheden gesloten. West-Duitsland heeft verdragen gesloten met betrekking tot zijn herbewapening, waarom zou dan ook geen vredesverdrag met de bondsrepubliek kunnen worden gesloten, zo vroeg hij.

Gromyko ontkende ten stelligste, dat de Sovjet-Unie Duitsland verdeeld wil houden. Wij zijn voor een conferentie, zei hij. De Russische minister hoopte overigens dat minister Herter nog niet zijn laatste woord had gesproken. Hij kon in de westelijke voorstellen geen concessies ontdekken, in tegendeel, zij betekenden volgens hem een terugkomen van vroegere verklaringen.

AFP verneemt uit betrouwbare bron dat minister Herter de vorige week tijdens een diner met Gromyko duidelijk heeft gesteld, dat de Ver. Staten geen topconferentie wensen als de Russen op eigen houtje het statuut van Berlijn wijzigen of een datum daarvoor zouden vaststellen.

De ministers komen vandaag weer bijeen met de Fransman Couve de Murville als voorzitter.

Geneefse waarnemers verwachten dat de ministers van buitenlandse zaken der „Grote Vier" tegen het komende weekeinde in besloten zittingen zullen vergaderen, teneinde daarin te pogen de ontstane impasse te doorbreken.

Voor de conferentie zijn een 20.000 mensen naar Geneve gekomen, zo heeft een functionaris van de Zwitserse veiligheidsdienst verklaard. Het zijn, uiteraard, de ministers en hun adviseurs en secretarissen, dan bijna 1.300 journalisten, en verder chauffeurs, politiemannen, militairen en anderen.

Venezuela prefereert eigen fabrikaat

Caracas. — De regering van Venezuela heeft bekend gemaakt, dat zij binnenlandse i.p.v. geimporteerde goederen zal kopen, indien de prijzen van binnenlandse industrieprodukten minder dan 25 pct hoger zijn dan die van ingevoerde goederen van dezelfde kwaliteit.

New York — „Les filles de Durand-Ruel", een schilderij van Renoir, heeft op een veiling te New York 255.000 dollar opgebracht. „Danseuse sur la scene" van Degas werd verkocht voor 180.000 dollar. Nog nooit eerder zijn op een veiling dergelijke hoge prijzen betaald voor werken van Renoir en Degas.

Wederom zendt Spritzer & Fuhrmann een lokale kracht uit naar buitenland

Naast zakelijke doeleinden streeft men naar een hoog peil op artiestiek gebied

Willemstad. — Gistermiddag werd de pers door de firma Spritzer & Fuhrmann uitgenodigd kennis te komen nemen van de jongste beslissing, welke door haar genomen is inzake de opleiding in het buitenland van lokale werkkrachten. Wij werden ontvangen in het airconditioned direktie-kantoor door de direkteuren, de heren C. H. van der Hoeven, en B. Levisson en de heer L. Smit, onder-direkteur en O. Arenda, prokuratiehouder.

De heer C. H. van der Hoeven vertelde, dat de heer Ch. E. Fuhrmann, die reeds meer dan 30 jaar geleden tezamen met wijlen de heer W. Spritzer het bedrijf oprichtte, niet alleen de zakelijke kant van het bedrijf steeds voor ogen heeft gehad, maar ook doelbewust ernaar gestreefd heeft om het ambacht van goudsmid, horlogemaker en later ook van opticiën, hier op een zo hoog mogelijk peil te houden. In de loop der jaren zijn dan ook door hem kosten noch moeiten gespaard om werkplaatsen te maken, welke aan de hoogste eisen voldoen. Door leermeesters uit verschillende landen aan te trekken, hebben verschillende Curaçaose jongelui de gelegenheid gekregen om een vak te leren.

Een en ander neemt natuurlijk niet weg, zo zeide de heer Van der Hoeven, dat een opleiding buiten onze grenzen toch meer mogelijkheden biedt. Dit was dan ook de reden, dat enige jaren geleden de heer Walfried Pieters voor een paar jaar naar Zwitserland werd gestuurd en enige jaren daarna ook een Arubaan, om daar een verdere opleiding als horlogemaker te krijgen.

Thans is Eddy Guda uitverkoren, die sinds enige jaren in het bedrijf van Spritzer & Fuhrmann werkzaam is als leerling-goudsmid. Dat leerling zijn, is iets anders dan dat in Nederland normaliter het geval zou zijn, want Eddy Guda heeft in de loop der jaren — en vooral in de laatste tijd — al vele werkzaamheden verricht, waarvoor misschien volgens Nederlandse begrippen een leerling nog niet rijp zijn. Het feit echter, dat Guda zich zo goed daarvan kweet, was voor de direktie van Spritzer & Fuhrmann aanleiding hem uit te kiezen om zich in Italië verder te bekwamen in het vak, dat hij reeds als jonge jongen gekozen had.

Waarom Italië?

Hiervoor zijn twee redenen.

In de eerste plaats is de chef van het goudsmeedatelier van Spritzer & Fuhrmann een Italiaan. Deze geeft er uit de aard der zaak de voorkeur aan, dat een zijner pupillen naar dat land zou gaan.

In de tweede plaats is Italië het land, waar zich vele individuele vaklieden bevinden, die over het algemeen voor zichzelf en niet in fabrieksverband werkzaam zijn. Dit geeft aan het Italiaanse goudsmeedswerk vaak een zeer eigen en individueel karakter, iets wat in onze Curaçaose samenleving biezonder gewaardeerd wordt.

Eddy Guda gaat nu over een paar dagen naar Italië, waar hij eerst in Valenza, bij Milaan, een algemene opleiding zal krijgen, terwijl hij zich daarna ook nog in verschillende richtingen verder zal specialiseren.

Momenteel werken er 12 personen op de goudsmederij van Spritzer & Fuhrmann, een bedrijf, dat in totaal 300 personen in dienst heeft. Het is het ideaal van de firma, dat er steeds meer goudsmidwerk op Curaçao wordt gemaakt.

De heer van der Hoeven vertelde ons ook nog dat de ervaring die opgedaan was met het uitzenden van jongelieden naar het buitenland niet alleen voor Spritzer & Fuhrmann gunstig was geweest, maar dat ook kennelijk degenen die in het buitenland deze opleiding verzorgden zeer tevreden zijn geweest met de pupillen. In dit verband bracht hij naar voren, dat kort geleden een tweetal directieleden van de bekende Omega-fabrieken, de heren J. M. Piquet en A. Vallat, voor een halve dag op Curaçao waren en toen tijdens hun bezoek aan het bedrijf van Spritzer & Fuhrmann natuurlijk ook de horlogemakerij bezochten.

Het was daarbij treffend hoe verheugd deze twee heren waren om Walfried Pieters, die twee jaar bij de Omega-fabrieken gestudeerd heeft, terug te zien. Een bewijs van het belang van dit soort opleiding in het buitenland, ook in algemene zin werd wel geleverd door het feit, dat de heer Pieters de heren van Omega in vloeiend Frans te woord kon staan.

De heer Smith verklaarde, dat behalve artistiek gevoel voor deze branche, ook nodig was niet aflatende ijver. En dit had hij tot zijn spijt wel eens gemist bij sommigen, die het veel verder hadden kunnen brengen.

Tekenen en ontwerpen is heel belangrijk. Hij heeft daartoe velen aangezet. Eddy Guda, die nu acht jaar in dienst van de firma is, is een die zich steeds met ijver door zelfstudie ook theoretisch heeft bekwaamd.

Het is een verheugend verschijnsel en een bewijs van de „civic-mindedness van deze firma dat zij aan een lokale kracht de gelegenheid geeft zich verder te gaan bekwamen.

De Heer Guda vertelde ons natuurlijk verheugd te zijn over het feit dat hij uitgekozen is en sprak zijn grote dankbaarheid uit jegens de firma Spritzer & Fuhrmann.

New Yorkse Beurs

New York. — De New-Yorkse effectenbeurs kon gistermorgen de aanvankelijke aarzeling overwinnen en rond het middaguur hadden koersstijgingen tot ongeveer een punt de overhand. In de namiddag nam de handel af en trokken alleen enige speciale fondsen bijzondere aandacht. De grondstemming bleef evenwel vast. Kort voor het slot namen de winstnemingen toe doch per saldo sloot de markt prijshoudend en hadden koersstijgingen ot ongeveer een dollar de overhand. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1213, waarvan hoger 510, lager 504 en onveranderd 199. De aandelenomzet bedroeg 3.170.000 en de obligatie dlr. 5.840.000. De koersen wāren:

American tel and tel 245 1/8
Anaconda copper 68 1/8
Bethlehem steel 52 1/4
Dupont de nemours 255 1/8
General electric 80 7/8
General motors 52 3/8
International tel and tel 40 1/8
Royal Dutch 45 3/8
Shell oil 88 3/8
Standard oil of New Jersey 52 1/2
U S steel 94 7/8
Canadian pacific 29 7/8
International nickel 92 1/4
Royal Dutch American shares 75 b.
K L M 34 1/2 ex dividend
Aluminium co 87
Dow Jones 635.44.

Amsterdamse Beurs

Amsterdam. — Vandaag werden voor het eerst Philips ex vijf procent Bonus uit de agioreserve verhandeld op circa 650 ttgen gisteren 665 Cum Stock. De Stocken noteerden circa 325 gulden. De handel was zeer levendig. Kon. olies vast op de binnenkort te verwachten gunstige eerste kwartaalcijfers. Unilever en AKU gemakkelijk KLM papieren onveranderd. Scheepvaarten iets gemakkelijker doch van Ommeren eerder beter. Cultures verwaarloosd en de staatsfondsen door elkaar onveranderr. Voor de inschrijving op de tweehonderd miljoen nieuwe staatslening bestond zeer grote belangstelling.

Kon olie 172.80
Unilevtr 579 1/2
Philips A 648 3/4 exd
Philips pref 268 1/2 exd
A K U 319 1/4
Scheepv unie 135 7/8
K N S M 150 1/4
K P M 134
Ned handelmij 266 exd
Nat handelsb 154 1/2
Escomptobank niet genoteerd
HVS 141 1/2
Amsterd rubber 89
Deli mij 158.70
A N I E M nietgenoteerd
3 pct dollar '47 92
3 pct Nederl '47 93 1/16
H A L 153 1/2
Walvisvaart 122 3/4
Amsterd bank 284
HBU cert 233 1/4
Billiton 2e 254 7/8
Billiton 1e niet genoteerd
Overz gas 225
Borsumij 66 1/4
Lindeteves 121
Rotterd bank 260
Curaçaose h mij 170
W. M. Muller 310
K L M 131.50
Hoogovens cert 510
Nievelt goudr 129 3/4
Excelsior 101
Ant brouwerij 190 1/4
Rott Lloyd 141
Stokvis R S 167 1/2
Lening Ned Antillen 100 7/8

ANP-CBS-Beursindices 20/5

Inter concerns	432.51
Industrie	209.28
Scheepvaart	149.61
Banken	166.94
Indon fondsen	122.25
Algemeen	294.72

LEZERS LUCHTEN HUN HART

De binnenkant van de mouw

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Uit de stelling door een zeer kleine Louis in uw dagblad geponeerd, dat degenen die niet met de heer Da Costa Gomez samen in de klas hebben gezeten zijn fouten niet zouden mogen constateren en hem niet zouden mogen becritiseren spreekt zo'n onnozele mentaliteit, dat men zich afvraagt of het zin heeft zulk een pienter mannetje wijzer te maken. Als het werkelijk waar zou zijn dat Curaçao het aan de heer Gomez te danken heeft dat zovele jongeren in Nederland konden gaan studeren; dan is het eigenlijk wel erg jammer, dat er onder al de afgestudeerden niemand bereid bleek het voor de heer Gomez op te nemen na de vermeende „beledigende aanval" van mijn kant. En dan niet met een laf anoniem artikeltje, maar met een door hun naam gedekt stuk, waarin zij de door mij geconstateerde feiten en de door mij getrokken conclusies trachten te weerleggen. Misschien zijn ook deze heren het niet eens met de bewering dat zij hun opleiding aan de heer Gomez te danken hebben. Onze dappere kleine Louis stelt bij uitzondering een verstandige of althans terzake doende vraag n.l. of ik de heer Da Costa Gomez ken. Het antwoord op deze vraag zou ik niet gaarne schuldig blijven en daarom het volgende.

Particulier ken ik de heer M. F. da Costa Gomez niet. Als politiek figuur ken ik hem des te beter en wel sinds 1948 als sjon doktoor. Ik ken hem uit hetgeen hij tien jaar lang in het openbaar heeft gezegd, uit hetgeen hij in die tijd heeft gedaan en ook en vooral uit hetgeen hij in al die jaren heeft nagelaten te doen. Uit zijn negatieve houding dus ten opzichte van de practische problemen van de Nederlandse Antillen. Want vooral dit laatste is mij in de heer Gomez het meeste opgevallen. Hij heeft zijn tijd besteed aan de theorie van het staatsrecht maar heeft het nimmer op kunnen brengen om de economische en sociale vraagstukken die op Curaçao om een oplossing schreeuwen aan te pakken. Ik ken sjon doctoor uit zijn doen en laten.

Uit het feit dat eenieder die op zijn N.V.P. lijst wil staan onmiddellijk bij de candidaatstelling een niet gedateerd ontslagbriefje als lid van staten- of eilandraad moet ondertekenen. Wel een bewijs van vertrouwen en betrouwbaarheid. Is dit geen bedrog tegenover de kiezer? Is dit geen rasechte dictatuur? Zou hier het woord fuhrer echt misplaatst zijn geweest?

Uit zijn uitlating op 6 mei j.l. in een openbare vergadering op Boca San Michiel waarbij ook „zo de wind waait zo waait mijn baadje" het woord voerde; dat hij jurist is en een taal spreekt die het volk moeilijk kan verstaan. U kunt met de klompen aan de verwaandheid voelen.

Ik ken sjon docter uit zijn verzoek in de Cura di sjon Fil op Otrabanda aan z'n volgelingen gedaan op de Amigoe en de La Cruz te gebruiken om er hariña di funchi en carnisá in te wikkelen maar ze vooral niet te lezen. Ziet U een soort vrijwillige censuur dus. Zijn volgelingen mogen vooral niet op de hoogte zijn van andere stromingen behalve het partijstandpunt.

Is dit geen ernstige belediging voor de intiligente kiezer?

Ik ken sjon docter als de man die altijd geheimzinnig doet om ons zo het beste te kunnen bedriegen.

Ik ken sjon docter als de volksleider die zijn volgelingen er niet van heeft weerhouden zichzelf te vernederen door de belachelijke spot-begrafenis van politieke tegenstanders op Soto. Een onfrisse vertoning waarvoor iedere rechtgeaarde Curaçaoënaar zich tot op de dag van heden schaamt.

Als de man die al de edele eigenschappen van het Curaçaose volk wenst te verdoezelen en slechts datgene te accentueren dat hem in staat stelt zijn volgelingen in bedwang te houden.

Er zijn nog vele fraaie dingen zoals het opwekken van rassenhaat, Mau Mau geroep, nos ta manda, nos ta trapa nan, nos ta dera nan enz. teveel om op te noemen; ik meen echter met het voorgaande te kunnen volstaan.

Met dank voor plaatsing,

Siegfried Wilhelm Rigaud.

Ere wie ere toekomt

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Betreft: Ingezonden stuk van 8 mei jl

De aap uit heer Siegfried Rigauds mouw heeft veelal het voorkomen van een doodgewone miniatuurkrab in plaats van een nuttig cirkusdier.

De lezer, die zijn kostbare tijd opoffert aan de armzalige gedachtengang in heer Rigauds opstel, en met spanning een gezonde motivering van de schrijver hoopt tegen te komen, komt helaas bedrogen uit:...... het zuivere bewijs van aanleg voor verdraaiings-politieke propaganda levert de heer Rigaud.

Als er lezers zijn, die de heer Rigaud geloven, moeten zij wel ziende blind zijn. Zonder bewijs is een dergelijke insinuatie nul-komma-nul laag!

Gevoltrekking:

De heer Rigaud, in zijn hoedanigheid van K.V.P.-lijster, is afgunstig en nijdig, omdat niet hij en/of de zijnen het geweest waren, die op het initiatief gekomen waren om de goede diensten i.v.m. de staking te bewijzen. Maar de „goede diensten" zijn en blijven bewezen, daar kan geen moedertje lief aan peuteren.

Van de enkele voorkeurstemmen van vriendjes en verre neefjes i.v.m. de as. verkiezingen is de heer Rigaud bij voorbaat enkele kwijt.

Ik ben maar wát blij, dat de staking zo **verrassend** ten einde is gekomen; als Jiu di Corsou, de heer Rigaud waarschijnlijk óók. Commissie Goede Diensten, Proficiat!

Op de morgen van 6 mei toen als een lopend vuur het zalig nieuws zich verspreidde, dat de mannen van de kade zich weer naar hun werk hadden begeven, toen slaakte eenieder, die dit nieuws vernam, een zucht van verlichting, omdat onze economie niet alleen drijft op olie, maar o.a. ook op water.

Proficiat, van alle sportieve burgers.

U dankend voor de verleende plaatsruimte, verblijf ik,

C. N. M. Montesant

Politieberichten

12.30 uur: werd een man staande gehouden, die met een dolkmes (jackknife) op de openbare weg (Woltersplein) in zijn hand liep. De man verklaarde, dat hij zojuist het mes had gevonden op het Julianaplein, en dat hij onderweg naar de politiewacht was, om het aldaar als gevonden voorwerp te deponeren. Hij overhandigde het mes aan de patrouille en deze heeft het gedeponeerd.

16.00 uur: Patrouille naar de Heerlemstraat, alwaar een elektrische draad op de weg zou liggen. Het bleek, dat van paal 608 een draad was gebroken. De O.G.E.M. werd in kennis gesteld.

18.35 uur: Patrouille naar Wacht Dominguito voor assistentie. Aldaar verzocht een vrouw onderhouding van een 14-jarige jongen, daar hij haar met stenen had gegooid. Hieraan is voldaan.

8.20 uur: Een aanrijding op de Tehenenweg — Gosieweg tussen A.C. en dumptruck. Ooorzaak: de bestuurder van de A.C. reeds met een kleine bocht naar lings de Gosieweg op en verleende geen voorrang aan de over de Gosieweg rijdende dumptruck.

12.45 uur: Aanrijding op het kruispunt Theaterstraat — De Ruyterkade tussen twee personenauto's. Oorzaak: een van de bestuurders verleende geen voorrang.

17.25 uur: Werd een gasbrand gemeld op de Rijgersweg. Spuit Rio Canario is uitgerukt en heeft het geblust.

07.55 uur: Inbraak gemeld bij de Oranjeschool in de Oranjestraat. Het bleek, dat onbevoegden zich tussen zondag en dinsdag toegang tot het kantoor hadden verschaft. Van een der lokalen werd een ruit ingeslagen en 4 lessenaars onderzocht. De buit was gering. Uit het kantoor werd uit een doosje 60 cent vermist.

12.00 uur: Deed aangifte van vernieling van de voorruit van zijn auto een man. Die auto stond op maandag jl. geparkeerd op een der wegen van Sint Jago van 10 uur tot 17.30 uur, in welk tijdvak het ruim moet zijn stuk gegooid.

Vlieg	a	15
	v	15
Pass.	a	154
	v	164
	d	95
Vracht	a	12
	v	8
Tanker	a	7
	v	9
Zeilb.	a	0
	v	3
Pass.	a	30
	v	7
	d	584
Ass.		15
Proces		12
Aanr.		11
Schade		2100

Londen — Met ingang van donderdag is de vervaardiging, invoer en verkoop van springmessen in Engeland wettelijk verboden. Het wetsontwerp was ingediend nadat uit statistieken gebleken was dat bijna de helft van de misdaden in Engeland de laatste jaren door niet-volwassenen is gepleegd, en dat bij een groot aantal hiervan springmessen te pas kwamen. In Zweden is onlangs een soortgelijke maatregel overwogen.

HET KLEURIGE EN HET SOMBERE SPANJE

Toeristen overstromen een eiland

(Van een medewerker in Nederland)

Mallorca kenden de Hollanders vijfentwintig jaar geleden door schilderijen van Wim Schuhmacher. Wereldoorlog en gevolgen hebben van hem 'n hier vergeten schilder gemaakt, tijdelijk wellicht maar wie per KLM op 't vliegveld van Palma neerstrijkt, of per „Ciudád de Barcelona" de haven binnenloopt, herkent direct de kathedraal met de strenge verticale lijnen, het Almudaina-paleis en de slanke vissersbootjes. Hij is thuis door een werk van beeldende kunst. Een kwartier later zit men aan de Borne, eet ensalada de langosta, drinkt vino blanco en kijkt in het gewoel. Het is er zeer druk en zeer internationaal, alleen de agenten en de schoenpoetsers herinneren aan Spanje, tele taxi's aan de voortijd van god-motor, bijzonder sympathiek omdat de zonderlinge vehikels niet meer dan 20 kilometer mogen rijden en vermoedelijk óók niet meer zullen halen. De gezelligheid ontstaat door het feit, dat het drukke centrum van de stad vlak bij de zee ligt. De kathedraal moet men aesthetisch liever niet vergelijken met de kathedralen van Frankrijk, maar de ruimtewerking is toch heel mooi, de massa is machtig. De architecten van Jaime I de Veroveraar, die op Oudejaarsdag van het jaar 1229 de stad binnentrok, de Mooren uitmoordde en direct daarna zijn religieuze en bouwkundige opdracht gaf, wisten wat zij deden. Zij kozen de plek goed en vernieuwden de stad kundig. In 1956 is door het verkeer de Borne geschonden, de fraaie laan heeft nog wel hoge platanen, maar zij ademen te veel benzinedampen.

Vakantiegangers op Mallorca

Mallorca is zeer welvarend. Er is landbouw en industrie, de amandeloogst is zeven miljoen kilogram per jaar, groenten, vlees en vis zijn er te over te krijgen, maar de Angelsaksische civilisatie is toch spoedig verdwenen als men de kust uit het oog verliest. Wie naar Orient en Inca gaat, wie bij Pollensa de Romeinse brug bekijkt of het bergland van de Puig Mayor intrekt, heeft van de Westerse architectuur en levensgewoonten geen voorstelling meer. Hij begint iets te merken van de dorheid, de droogte, de wreedheid en het desolate van dit aparte, in veel opzichten zo on-Europese land aan de Oude Wereldzee. Onder de bevolking valt het Moorse en Afrikaanse daar zoveel eerder op, de godsdienstige gebruiken worden dan dieper begrepen.

Als de Goede Week komt, schijnt de zon al fel en overvloedig. Het is lang koud geweest, hevige stormen hebben gewoed, maar de vroege Pasen wordt feestelijk ingeleid. Op Palmzondag lopen vrouwen en kinderen met enorme, lichtgele palmpasens, prachtig versierd met bloemen, slingers en pluimen, soms wel vier meter hoog. Zij zijn gesneden uit hard en taai riet, wat de bespotte Christus in het rechthuis van Pilatus symboliseert, de Christus op de koude steen en het Ecce Homo tussen de soldaten en beulsknechten. Ieder kent dat van duizenden schilderijen en prenten.

Op Witte Donderdag is het in steden en stadjes druk, het is al een groot herdenkingsfeest. Toch ziet men des avonds in Palma de boetprocessie met de flagellanten en de kruisdragers niet bepaald in de juiste, pieuze stemming. De stoet heeft ook iets te veel van folklore, van een opera, misschien dan door het gewoel er omheen, te weinig van het mysterie en het Corpus Christi. Om de waarheid te zeggen: ook niet alle processiegangers munten uit door devotie, te veel glinsterende donkere ogen in de puntkappen herkennen meer lachend dan ernstig de hunnen onder de talloze toeschouwers. Het blijft desondanks toch indrukwekkend, als de donkere stoet met walmende kaarsen, fluitmuziek voorop, onder het machtig gewelf van de kathedraal trekt en door de uren wachtende, duizendkoppige menigte, van heinde en verre toegestroomd, langzaam voortschrijdt. De etsen van Goya komen voor de geest, men bemerkt hoe licht en kleurig Italië is als men het met Spanje vergelijkt, en men beseft hoe intens de volkskracht in de katholieke landen de godsdienstige gebruiken overal heeft gekleurd, hoe lang de symbolen en voorstellingen doorwerken. Men kan het gewoel der Napolitanen, op de dag bijvoorbeeld dat het wonder van de heilige Januarius wordt gevierd, onmogelijk vergelijken met de boetprocessies op Witte Donderdag bij de bewoners van Iberië.

Pasen wordt met grote plechtigheid gevierd, zowel de avondmis als de hoogmis trekken een volle kathedraal en de devotie is opmerkelijk. In de ceremonien is alles van barokke overdaad, van het haast barbaarse orgel tot de paaskaars, die lengte en omvang van een boom nabij komt. Het koor is bevolkt met een leger van priesters, die een ganse processie vormen als zij het beeld van de triomfantelijke, vaanheffend verrezen Heiland doen omgaan, dat heel plechtig wordt rondgedragen. Een kwartier later wordt de bisschop aan de ingang afgehaald met dezelfde waardigheid en pompe, aan de zee van kaarsvlammen wordt nog een golf van licht toegevoegd. Men verwacht eigenlijk a-capella-zang van Vittoria, of een andere grote polyphone meester, maar het komt niet. Ook hier is de liturgie strenger doorgevoerd, een monseigneur dirigeert op de treden van het altaar de volkszang van de vaste misteksten, waarin vooral de vele knielende kloosterzusters uitmunten. In de reusachtige ruimte van het schip is de celebrerende kerkvorst aan het hoofdaltaar ondenkbaar ver weg; het leger van priesters vult het koor met wit en paars gewemel van gewaden; de duizendkoppige menigte, gekleurd door het zonlicht, dat door het bont gebrandschilderde glas in bundels toestroomt, schept samen met het koor een immens schouwspel, dat even levendig is als indrukwekkend. De autoriteiten hebben een erebank, de burgerlijke autoriteiten zijn in rok met commandeurslint, de marinechefs in groot-tenue van wit en goud. Kerk en staat zijn het eens en als het evangelie is gezongen, trekken zij in stoet naar het koor om de bisschop op zijn troon hulde en eer te bewijzen. De predicatie en het lezen van de aflaatbrief worden in diepe stilte aangehoord. Een dergelijke paaspreek heeft men in het noorden nooit gehoord, ook niet in Frankrijk of Italië, waar toch nog een grote en levendige kanselstijl bestaat, een bezielde rhetoriek. Het monument van de preekstoel, een kathedraal op zichzelf, wordt beklommen door een kleine, magere Jezuïet, snel en levendig. Hij preekt twintig minuten met een wonderlijk pathetisch acteursgebaar en met een zó verbijsterende welsprekendheid, een zó felle drift van dictie en feilloosheid van klankvorming, dat het haast niet menselijk schijnt. De woorden komen over zijn lippen als een cascade, de zinnen zijn gevormd als reeksen trompetstoten, de perioden volgen elkander op met een clair-obscuur zonder werega. Geen enkele hapering, geen adempauze, geen spoor van welke innerlijke aarzeling dan ook.

De Fransen zouden het „vociférer" noemen, maar dat is nog te zwak uitgedrukt. Het kan de vlam van een innerlijke vuurzuil zijn er het kan een immense tucht van theatraliteit zijn, maar hoe dan ook: hij ontsteekt een paasgloed uit woorden en stemgeluiden en hij getuigt, van het heidendom der wereld, van het onzegbaar wonder, de triomf over de dood door de verrijzenis, van de noodzaak om alles in Christus te herstellen. Dit alles met hetzelfde verbijsterende élan en eindigend in een apotheose als een lichtgevulde barokkoepel. Inderdaad, een predikant die een vat buskruit gelijkt, een tirailleurlijn, en opnieuw doet beseffen dat de belijdenis van het Credo overal dezelfde is, de vorm van de uiting echter eindeloos onderscheiden.

Bij de kathedraal behoort de arena. Marsman schreef erover, toen hij in zijn jeugd voor het eerst bij de Middellandse Zee kwam. De Montherlant maakte van het thema, tot verontwaardiging van Dirk Coster, een hele cultus in „Les Bestiaires", waarbij hij de stierengevechten herleidde tot een soort verlengde Mithrasdienst. Men kan er veel over divageren, maar een feit is, dat militant katholicisme en de vechtlust en speeldrift, waarmee men het opneemt tegen de Minotaurus, het duistere monster, een verre verwantschap vertonen. De stierengevechten behoren bij Spanje, bij de cultus en de nationale feestelijkheid. De enige concessie, die men gedaan heeft aan het „humanisme" van onze eeuw, is het pantser van matrassen waarmee men het paardenlijf bekleedt. Zelden meer sneeft er een paard. Maar de prachtige stieren, indrukwekkend tot zij in stromen bloed worden weggesleept, zijn opgeschreven ten dode. Het enige wat er mee kan verzoenen is de ongelofelijke schoonheid en klassieke discipline van het schouwspel en de fabelachtige kunde en behendigheid van de Toreros Famosos. Dit zal de Hollandse dame die geregeld naar Spanje reist om in heilige ijver pamfletten tegen de wreedheid van het kijkspel, en voor de afschaffing ervan, ter plaatse uit te reiken, misschien tot verontwaardiging brengen. Maar het is merkwaardig dat men dierenvrienden, die geen vlieg kwaad kunnen doen, gefascineerd en huiverend gespannen ziet kijken naar de vaak in een slachtpartij ontaardende gevechten. Het is een roes, die schijnt voort te komen uit oeroude riten. Er worden kleur en beweging ondergaan, die fantastisch mooi zijn te noemen.

De grote attractie van het stierenoffer, dat op Paasmaandag in de reusachtige arena aan de rand van Palma plaats vond, was het optreden van de beroemde Angel Peralto, die zijn Arabische hengsten had meegebracht, een schitterend elegante man, die een hogeschool-ruiter is van onvervangbare sierlijkheid en onbegrijpelijke kunde, en die als een subliem hidalgo te paard de fanatieke stier tergt met zijn kleurige banderillas, om na dat spel met zijn snelle degen illoos de genadestoot te geven. De man wordt toegejuicht als een vorst, het meest misschien nog als hij de grote rode roos met de priem plant, symbool van de wreedheid die schoonheid eigen kan zijn. Ik heb het idool der menigte, de hartstochtelijk betreurde Manolete, nooit gezien, maar kan mij niet voorstellen dat hij indrukwekkender is geweest dan de virtuoos, ruiter en vechter in volkomenheid, die dit hippisch moordspel bedreef.

Na vier stieren te hebben zien sneven, ben ik maar weggegaan. Het is bepaald een anti-climax als men na die volmaakte hogeschool een jonge, onbedreven torero de degen, in plaats van in de hartstreek, in de longen ziet planten en het arme beest moet ondergaan in een gutsende rivier van bloed. Het stierenvechten kan mooi zijn en fascinerend, het is toch ook wel afschuwelijk.

Het aantal Nederlanders, dat in de laatste jaren Mallorca bezoekt, is steeds groeiende. Op de Borne denkt men soms op het Rembrandtplein te zitten; op het kleine Bellver-pleintje van Tereno komt men zijn vrienden en kennissen tegen zoals dat gaat in het hoekje met de broodjeswinkel naast de Amsterdamse stadsschouwburg. Men eet Hollandse taartjes en drinkt thee bij „Fiësta"; men amuseert zich bij Max Woiski, de aanstekelijke Surinaamse flageoletspeler van „La Cubana", die zich hier gevestigd heeft, en bij zijn virtuoze calypso-zanger, die met vingers waar geen trommelstokken tegen op kunnen de bongo-trommen roffelend behandelt. Spanje is in de mode, Mallorca het meest. Men is dan ook binnen vijf uur van Schiphol naar Palma. Men vindt er god Helios in lente-geweld. Maar daalt hij ter kimme, zegen dan het ogenblik waarop gij hebt besloten trui en wollen jasje niet te vergeten. Niet alle etablissementen hebben centrale verwarming. Zelfs over de Middellandse Zee komt de lente met grillen.

Stierengevechten horen bij nationale feestelijkheid.

RAKETTEN voor ANTIGUA

(Van onze korrespondent)

Antigua: — Het anders zo rustieke eiland bevindt zich thans in staat van grote opwinding, sinds het Amerikaanse leger zijn Jupiter raketten in de richting van Antigua dirigeert. Verleden week werden twee Jupiters afgevuurd in Cape Canaveral, die bestemd waren voor een plaats, plm. 50 km van Antigua in de Caraibische zee. Op dit eiland is een Amerikaans waarnemingsstation gevestigd. De vissers van antigua en de andere eilanden in de buurt worden tijdig in kennis gesteld en de „landingsplaatsen" zelf zijn tot strategisch terrein verklaard. De vissers klagen geen steen en been, sinds men beloningen uitlooft voor de eerlijke vinder van de neusdoppen.

„SPECTATOR"

Het is geen alledaagse gebeurtenis dat een schoolblad op de ereplaats in etalages van de boekhandel wordt tentoongesteld en door de radio wordt besproken. Doch wanneer dit nu gebeurt met het jongste nummer van de Spectator, moet dit een gegronde reden hebben.

De reden is duidelijk: een bijzonder goed verzorgd nummer! Boeiende artikels, verlucht met uitstekende foto's van Frederik Fischer, allen welbekend, en van Joe Peterson, de „Hoffotograaf" van het Radulphus College.

Het bezoek van het Nederlandse smaldeel, onder leiding van H.M. Karel Doorman, vormt wel de hoofdschotel. Aan de hand van de boeiende text en sprekende foto's maakt men de reis mee van Curacao naar Aruba, vice-versa. De jeugd krijgt een glimp van oefeningen in vredestijd.

Wij betwijfelen of de Nederlandse vloot tergens zulk een goede en bezielende propagandist heeft gevonden als in de Spectator.

„Join the Navy and read the Spectator", zal misschien een goede leuze zijn.

Frater Radulphus, de geweldige, wordt in een inspirerend artikel herdacht bij zijn afscheid van Curacao.

En, wat wij bijzonder sportief vinden..... het meisjesblad Mosaic, wordt broederlijk in de redactionele armen genomen ter verwelkoming!

Het geheel is wederom uitstekend verzorgd en zeer leesbaar.

Wij sporen eenieder aan losse nummers bij de boekhandel te kopen. Niet alleen omdat dit blad alle steun verdient, maar ook omdat het bewijs dat ook een schoolblad een goed, boeiend en prettig blad kan zijn.

Koning Boudewijn voor Amerikaans Congres:

„Wij willen vrede om onze persoonlijkheid te redden"

Washington — „Voor de vrije wereld is Amerika het symbool van de strijd tegen oorlog en dood want het is niet mogelijk dat zij die zich zo inspannen om het leven te behouden, er ook maar aan zouden denken het vroeg of laat te verwoesten". Dit zei koning Boudewijn van België in een toespraak voor het Amerikaanse congres, tijdens zijn bezoek aan Amerika deze week. Met dankbaarheid hernnerde hij aan de hulp die Amerika in de oorlog aan Belgie heeft verleend.

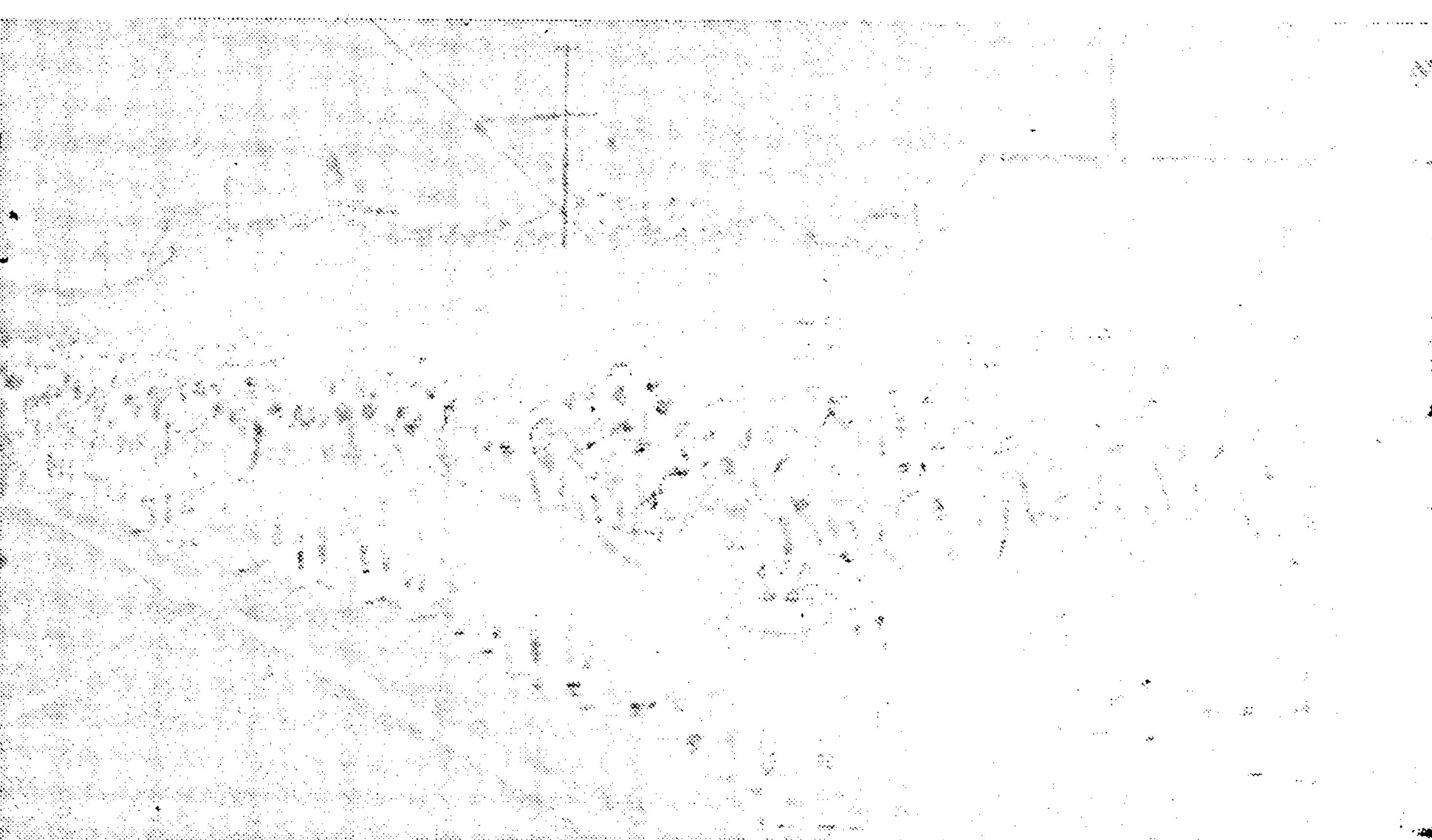
Hij merkte verder op dat beide landen veel met elkaar gemeen hebben: In beide is de staat er voor het volk en niet het volk voor de staat.

Over Kongo zei de koning dat Belgie sedert 75 jaar alles in het werk heeft gesteld om de bewoners een vreedzaam en menselijk bestaan te verzekeren. „Het is de vaste wil van al mijn landgenoten, de bevolking van Kongo bij te staan, haar met liefde en toewijding op te leiden tot zij zelf, vrij, over haar eigen toekomst kan beschikken".

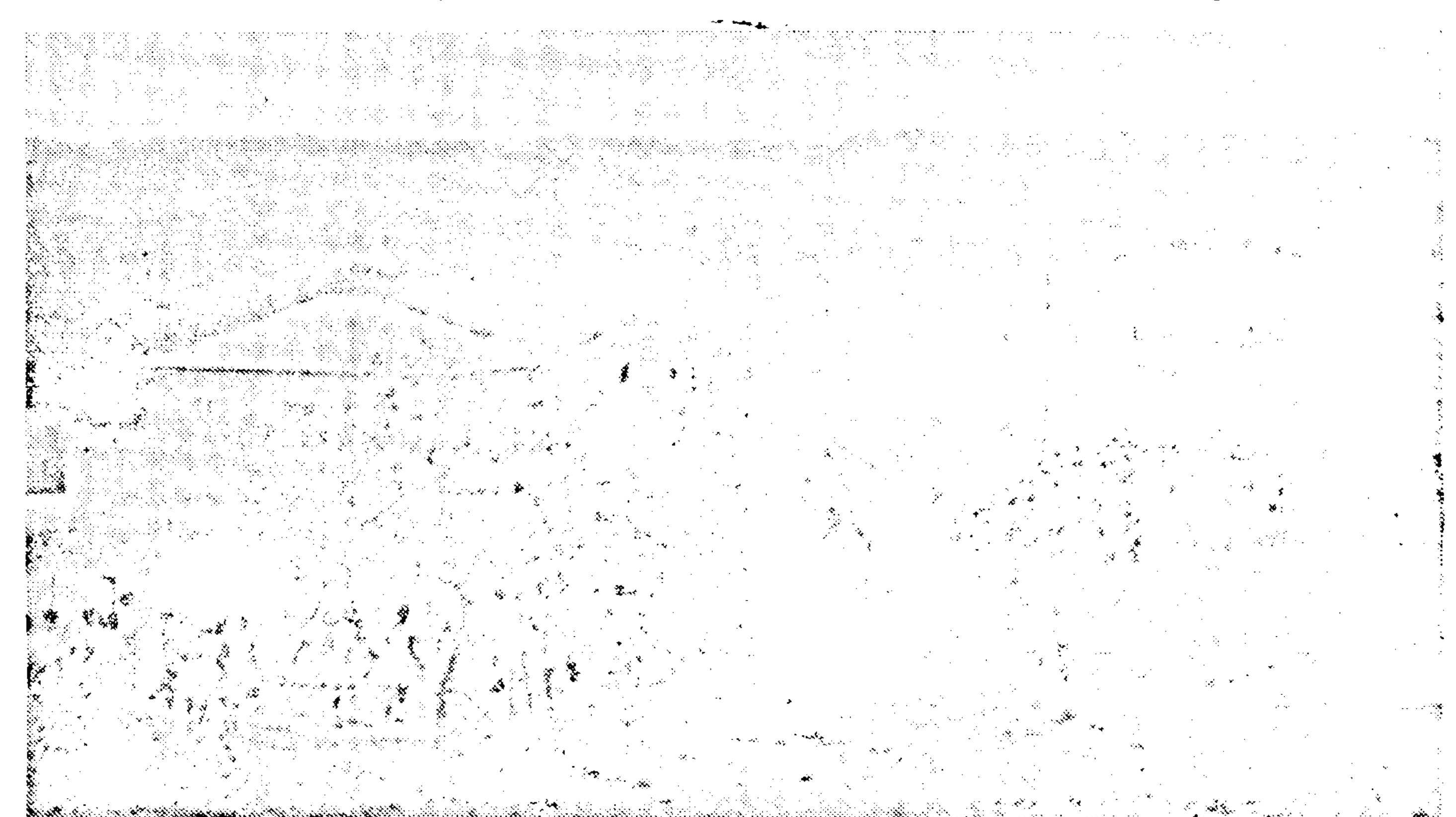
Sprekend over de vrede zei koning Boudewijn: „Wij willen de vrede niet om onze bezittingen te vrijwaren maar wel om onze gehele persoonlijkheid te redden. Het streven naar vrede is daarom niet meer uitsluitend een aangelegenheid voor staatshoofden, het is het werk van de gehele bevolking van alle landen".

Calcutta. — India versloeg in de finale van de Daviscup het team van de Philippijnen met 4-1.

Brussel. — De wedstrijd voor de tweede ronde van de Eur. zone tussen België en Italië is geëindigd met een 4-1 zege voor Italië.

Ruim 1200 deelnemers trok de wandelmars van Tweede Pinksterdag en een van de fleurigste groepen bij de meisjes was wel het Coromoto-College. Op bovenstaande foto ziet men deze groep op weg.

In het parcours was ook een behoorlijk klim opgenomen en menigeen moest zijn tanden op elkaar zetten om de moed niet te verliezen. Toch vielen er maar enkelen uit tijdens de wandelmars van de K.S.C.

De positie der Joden in het huidige Duitsland

Sterk antisemitisch potentieel aanwezig in DUITSLAND

De jeugd staat onder de anti-joodse invloed van ouders

Dusseldorp. — De positie van de joden in het huidige Duitsland is het onderwerp van gesprek geweest van Nederlandse journalisten met de heer Karl Marx, uitgever en hoofdredakteur van de in 1946 opgerichte „Allgemeine Wochenzeitung der Juden in Deutschland" te Dusseldorp.

Met een oplaag van 48.000 exemplaren is dit weekblad het centrale orgaan voor alle 30.000 in Duitsland wonende joden. In Bonn volgt men de inhoud van het blad met belangstelling. Maar ook in het buitenland heeft het vele lezers.

Het blad is Israël vriendelijk gezind, maar heeft een partij-politieke kleur. Het voert een politiek van realiteit, niet van ideologie.

In Dusseldorp is ook gevestigd de centrale raad van de joden in Duitsland, waarvan dr H. G. van Dam sekretaris-generaal is. Deze vertelde, dat het de joden in de oostzône precies zo gaat als de niet-joden. Maar doordat de joden oorspronkelijk sterk in de middenstandszaken vertegenwoordigd waren, die meer en meer staatsbedrijven worden, gaat het ze naar verhouding minder goed, echter niet omdat ze joden zijn.

Het anti-semitisme in Duitsland, zo was de mening van de heren Marx en Van Dam, is niet door de nazis ingevoerd en niet met de nazis verdwenen. Er bestaat op het ogenblik in de Bondsrepubliek een sterk antisemitisch potentieel, maar het vormt geen politieke faktor. Dit kan het pas worden bij een terugkeer van het nationalisme en bij nationale tegenslagen, wanneer het er om gaat een zonebok te vinden.

Onder het nazidom zijn in Duitsland 4 miljoen joden omgekomen en nog altijd moet het jodendom biezonder waakzaam zijn. Vooral de aktiviteit moet het jodendom biezonder waakzaam zijn. Vooral de aktiviteit van de Arabische staten, die intensief in Duitsland werken, is bedenkelijk en gevaarlijk, omdat zij de Duitse jeugd tracht te beïnvloeden.

Of het anti-semitisme in Duitsland zal toenemen, hangt af van de vraag of de democratie in Duitsland gewaarborgd is. En daarvan kan men slechts zeggen, dat helaas de democratie in het na-oorlogse Duitsland nog niet op zo sterke benen staat als men zou wensen. Vroegere nazis dienen geen openbare funkties te bekleden. Men behoeft ze niet broodeloos te maken, maar de Bondsrepubliek heeft de taak er voor te zorgen, dat ze uit de openbare ambten voor goed verdwijnen.

Van de oudere jeugd kan men zeggen, dat ze positief staat tegenover de democratie. Daarentegen staande jongeren nog vaak onder de soms zeer beschamende invloed van de ouders, die dikwijls zelfs nazis waren en negatief zijn ingesteld. Dat dejeugd van ziehzelf anti-semitisch is, kan men bepaald niet zeggen.

Wel moet men konstateren, dat zij wegens invloed van de ouders niet komen van anti-semitisme vrij is, aldus de heren Marx en Van Dam.

Zij vertelden dit in het gebouwenkomplex van de Dusseldorpse synagoge, warvan de eerste steen werd gelegd op 9 november 1956, ter vervlammen opging. De volgende jaren werden de dag in Dusseldorp wonende joden naar concentratiekampen overgebracht. Van ongeveer 5000 leden der joodse gemeente wisten 1500 te emigreren en aldus hun leven te redden. Van de resterende 3500 keerden er in 1945 slechts 58 terug. Op 7 september 1958 werd de nieuwe synagoge in gebruik genomen. De middelen voor de bouw waren beschikbaar gesteld door de regering van het land Nordhein-Westfalen en door de landshoofdstad Dusseldorp. Op een oorkonde lezen wij: „Wij hopen en wensen, dat de nieuws synagoge voor de joden in Dusseldorp in de toekomst een plaats van samenkomst in gebed, van rust en vrede moge zijn."

Zal de gereformeerde zending zich gaan uitbreiden in Argentinie en Brazilie?

's-Gravenhage. — De beide waarnemers van de gereformeerde zending, die een reis van 4 maanden naar Argentinië en Brazilië hebben gemaakt teneinde zendingsmogelijkheden te onderzoeken in deze landen, zijn dezer dagen in Nederland teruggekeerd.

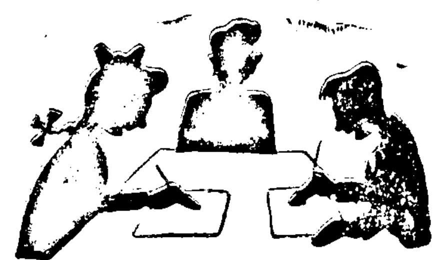
Dr. J. C. Gilhuis en ds J. A. C. Rullmann menen, dat het resultaat positief is. Generale zendingsdeputaten zullen nu op korte termijn daarbij geadviseerd door de terreincommissie, zich over de inhoud van dit rapport beraden. Binnenkort zal in een vergadering in breder zendingsverband gesproken worden over de vraag of en zo ja naar welke terreinen het zendingswerk van de gereformeerde kerken kan worden uitgebreid. Het begint echter steeds duidelijker te worden, dat het werk in Indonesië nog steeds de volle aandacht blijft opeisen.

Nog een plaatje van de Shell Pinkster Olympiade. Een biljardbal kan soms raar rollen en daarom vraagt edere stoot veel concentratie.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Op mooie avonden ging ik met mijn harp aan de wal en kroop achter een boom om daar te spelen en te zingen. Arthur had er veel plezier in om zo naar de muziek te luisteren, zonder de maker van die muziek te zien. En vaak riep hij dan: „Nog eens!" en moest ik hetzelfde stuk opnieuw laten horen.

Tweemaal had ik me erg eenzaam gevoeld; de eerste keer, toen ik moeder Barberin moest verlaten; de tweede keer, toen ik van Vitalis gescheiden werd. Wat was ik dan nú gelukkig bij deze zachtaardige, minzame, liefdevolle vrouw en bij dit kind van mijn leeftijd, waarmee ik omging als met een broer. Soms was ik weleens jaloers op Arthur, niet om zijn ziekte, maar omdat hij per dag zo vaak door zijn moeder gekust en vertroeteld werd en omdat hij zelf die vrouw mocht omhelzen. Dan voelde ik het gemis van een eigen moeder. Misschien zou ik moeder Barberin nog ooit ontmoeten, maar dan zou ik moeilijk, net als vroeger, „mama" tegen haar kunnen zeggen, nu ik wist, dat zij mijn moeder niet was. Ik zou nooit een moeder hebben, geen broer en geen familie; en moest maar tevreden zijn met „vrienden".

De weken vlogen om en de dag naderde, waarop Vitalis uit de gevangenis zou komen. Hoe verder we van Toulouse af gingen, hoe meer ik tegen die dag opzag. Want dat hele eind, dat we per boot aflegden, zou ik tegen die dag te voet terug moeten gaan.

Dan was het afgelopen met dat goede bed, dat lekkere eten en die plezierige avondjes om de tafel. Maar het ergste vond ik, dat ik mevrouw Milligan en Arthur zou moeten verlaten. Die toekomstige scheiding was de enige donkere wolk in het zonnige leventje aan boord.

Op zekere dag vroeg ik mevrouw Milligan, hoeveel dagen ik naar haar mening nodig zou hebben om naar Toulouse terug te gaan, want ik wou voor de poort van de gevangenis staan, als mijn meester vrijkwam.

Arthur hoorde dat en riep hard: „Ik wil niet, dat Remi vertrekt!"

Daarop antwoordde ik, dat ik niet vrij was, omdat mijn ouders me aan mijn meester verhuurd hadden; en dat ik weer bij hem in dienst moest gaan, zo gauw hij me nodig had. Ik sprak van „mijn ouders", zonder erbij te zeggen, dat ze niet in werkelijkheid mijn ouders waren. Anders had ik moeten bekennen, dat ik maar een vondeling was; en daar schaamde ik me voor, sinds ik gezien had, met hoeveel verachting de kinderen van het gesticht in ons dorp behandeld werden. Ik zou liever sterven dan aan mevrouw Milligan vertellen, dat ik een vondeling was; zo bang was ik, dat ze me dan met verachting zouden verstoten.

„Mama, u moet Remi niet laten gaan," ging Arthur verder, die buiten zijn werk om van zijn moeder alles gedaan kon krijgen.

„Ik zou Remi dolgraag willen houden," antwoordde zijn moeder, „hij is jouw vriendje en ikzelf heb ook veel met hem op; maar om hem bij ons te houden moeten er twee voorwaarden vervuld worden, waarin *wij* niets te zeggen hebben. De eerste voorwaarde is, dat Remi zelf blijven wil."

„O, Remi zal wel willen," onderbrak Arthur, „nietwaar, Remi, je wilt toch niet naar Toulouse terug?"

„De tweede voorwaarde is," ging mevrouw Milligan verder, „dat zijn meester toestemt om afstand te doen van zijn rechten op Remi."

„Eerst Remi; Remi eerst," onderbrak Arthur weer.

Zeker, Vitalis was een goede meester voor me geweest en ik was hem dankbaar voor zijn goede zorgen en lessen. Maar het leven aan zijn zijde kon geen vergelijking doorstaan met het leventje, dat mevrouw Milligan me bood. Ook mijn genegenheid voor Vitalis kon het niet halen bij mijn liefde voor Arthur en zijn moeder. Toch was het misschien niet mooi van me om deze vreemde mensen, die ik nog maar enkele weken kende, de voorkeur te geven boven mijn meester. Maar ja, dat was nu eenmaal zo; ik hield heel veel van Arthur en zijn moeder.

„Voor hij antwoordt," vervolgde Arthur's moeder, „moest Remi wel bedenken, dat het geen leven is van alleen pleziermaken en uitgaan, dat ik hem aanbied, maar ook van werken, studeren, gebogen zitten over studieboeken en met Arthur de lessen volgen. Dat moet hij eens vergelijken met het vrije leven langs de grote wegen."

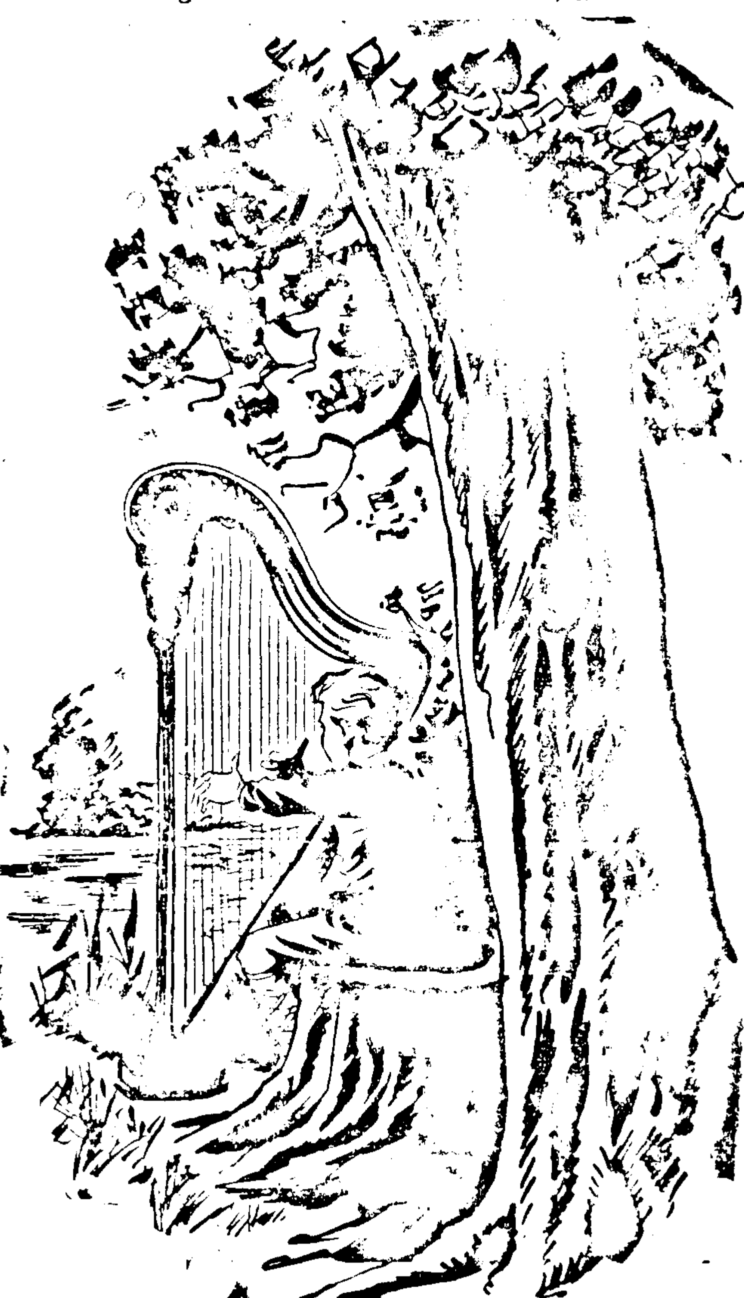
„Er valt niets te vergelijken," zei ik, „en ik verzeker u, mevrouw, dat ik de belangrijkheid van uw voorstel besef."

„Ha! ziet u wel, mama?" riep Arthur, „Remi wil wel."

Hij klapte van blijdschap in zijn handen. Ik had zeker zijn angst weggenomen voor studie en boeken, nu hij die, niet alléén hoefde door te worstelen. Het aanbod van mevrouw Milligan maakte me zeer gelukkig, want studie en boeken trokken me aan, en het was oprecht gemeend, toen ik haar bedankte voor haar edelmoedigheid.

Ik hoefde dus De Zwaan niet te verlaten, hoefde geen afstand te doen van dit mooie leventje en mocht bij Arthur en zijn moeder blijven.

„Nu," ging mevrouw Milligan verder, „moeten we nog de toestemming zien te krijgen van zijn meester. Daarom zal ik hem schrijven, of hij naar Cette wil komen, want terugkeren naar Toulouse kunnen we niet. Het geld voor de reis zal ik hem sturen en ik zal hem uitleggen, waarom wij zelf niet per trein naar hem toe kunnen komen. En dan hoop ik, dat hij mijn uitnodiging zal aannemen. Als hij op mijn voorstel ingaat om afstand te doen, dan moet ik nog tot overeenstemming komen met de ouders van Remi. Met hen moeten we ook nog rekening houden."

Op mooie avonden ging ik met mijn harp aan de wal en kroop achter een boom om daar te spelen en te zingen.

Pats! Deze laatste woorden gooiden mijn mooie toekomstdroom kapot! Overeenstemming met mijn ouders!

Die zouden natuurlijk juist zeggen, wat ik voor niemand weten wou. De waarheid zou bekend worden, 'n vondeling! Dan zouden Arthur en zijn moeder niets meer met me te maken willen hebben; dan zou de vriendschap, die ze me betoonden, vernietigd worden. Zelfs zouden ze niet meer aan me willen terugdenken! Stel je voor! Arthur had gespeeld met een vondeling en was daar vriendje mee geweest, ja, bijna broer! Ik zat ineens terneergeslagen, sprakeloos.

Mevrouw Milligan keek me verrast aan en wou me aan 't praten brengen; maar ik durfde op haar vragen geen antwoord te geven; wilde niet zeggen, wat me scheelde. Ze drong er niet verder op aan en meende, dat ik opzag tegen de aanstaande ontmoeting met mijn meester.

Gelukkig was het gauw bedtijd, want Arthur zat me geregeld erg nieuwsgierig te begluren.

Het werd mijn eerste slechte nacht aan boord van De Zwaan; maar ze was dan ook verschrikkelijk slecht én lang én zenuwachtig.

Wat moest ik toch doen? Wat zeggen? Ik vond geen oplossing. Allerlei oplossingen drongen zich aan mijn geest op, maar tenslotte bleef ik erbij: niets doen en niets zeggen. Ik zou alles maar laten gaan, zoals het liep, en me bij het verloop neerleggen.

Best kans, dat Vitalis geen afstand van me zou willen doen, en dan zou de waarheid verborgen blijven. Ja, ik was er zó bang voor, dat men de waarheid zou horen, dat ik hoopte, dat Vitalis het voorstel zou afwijzen. Natuurlijk moest ik in dat geval wel afscheid nemen van Arthur en zijn moeder en zou ik die wellicht nooit meer terugzien, maar dan zouden ze tenminste geen slechte herinnering aan mij behouden.

Drie dagen, nadat mevrouw Milligan aan mijn meester geschreven had, kreeg zij antwoord. In enkele regels zei Vitalis, dat hij de eer zou hebben om de uitnodiging van mevrouw Milligan te aanvaarden en dat hij de volgende Zaterdag met de trein om twee uur te Cette zou aankomen.

Ik vroeg aan mevrouw Milligan verlof om naar het station te gaan, nam Jolico en de honden mee en ging de komst van onze meester afwachten.

De honden waren onrustig, net of ze iets vermoedden; Jolico was onverschillig en wat mij betreft, ik was erg aangedaan. Men ging nu toch over mijn leven beslissen! O, als ik gedurfd had, wat zou ik Vitalis gesmeekt hebben om niet te zeggen, dat ik een vondeling was. Maar zo iets durfde ik niet, want ik dacht, dat ik het woord „vondeling" nooit zou kunnen uitspreken. Ik was in een hoek op het stationsplein gaan staan en hield de honden aan een touw. Jolico zat onder mijn jas en ik lette maar weinig óp mijn omgeving.

Door de honden werd ik gewaarschuwd, dat de trein er was en dat ze de meester hadden opgemerkt.

Plotseling werd ik vooruitgetrokken en omdat ik daar niet op verdacht was, schoten de honden los. Ze holden vrolijk blaffend weg en vlak daarop zag ik ze om Vitalis heen springen, die, in zijn gewone kostuum, net naar buiten was gekomen. Cappi, vlugger dan zijn kameraden, lag meteen in Vitalis' armen en Zerbino en Dolly sloegen hun voorpoten om zijn benen.

Op mijn beurt kwam ik ook naar voren en Vitalis zette Cappi neer en sloot me in zijn armen. Voor het eerst gaf hij me een kus en zei een paar keer:

„Goededag, arme lieveling!"

Mijn meester was nooit streng voor me geweest, maar ook nooit bijzonder lief en ik was deze hartelijkheid van hem niet gewend en kreeg er tranen van in mijn ogen. Ik vond, dat hij verouderd was in de gevangenis; hij liep gebogen, zijn gezicht was bleek en zijn lippen hadden geen kleur.

„Welnu? Je vindt me veranderd, is 't niet, mijn jongen? Ja, de gevangenis is een slechte herberg en verveling een kwade ziekte, maar dat zal wel weer beter worden. Nu eens over wat anders: Die dame, die me geschreven heeft, waar heb je die leren kennen?"

Ik vertelde hem, hoe ik De Zwaan ontmoet had en hoe ik daarna gewoond had bij mevrouw Milligan en haar zoon; en alles, wat we gezien en gedaan hadden. Mijn verhaal was lang en ik vertelde breedvoerig om niet gauw aan het einde te zijn; want op dit ogenblik was het me onmogelijk om hem te vertellen, dat ik hem wou verlaten om bij mevrouw Milligan en Arthur te blijven. Gelukkig hoefde ik hem die bekentenis niet te doen, want we kwamen bij het hotel, waar mevrouw Milligan logeerde, voordat mijn verhaal uit was. Ook Vitalis zei geen woord over de brief van mevrouw Milligan en praatte niet over het voorstel, dat zij toch zeker in die brief had vermeld.

„En die dame verwacht me?" vroeg hij bij het binnengaan van het hotel.

„Ja, ik zal u even naar haar kamer brengen."

„Dat is niet nodig; geef me het nummer maar en blijf hier wachten met de honden en Jolico."

Als mijn meester gesproken had, was ik niet gewend om er tegen in te gaan. Toch vroeg ik hem deze keer, of ik niet mee mocht naar mevrouw Milligan, want dat leek me natuurlijk en rechtvaardig. Met een handbeweging gebood hij me te zwijgen en ik gehoorzaamde en bleef op een bank zitten in de hal, met de honden om me heen.

Waarom mocht ik niet bij zijn onderhoud wezen met mevrouw Milligan? Dat vroeg ik me af, maar ik kon er geen verklaring voor vinden. Heel gauw was hij terug en zei: „Ga van die dame afscheid nemen; ik wacht hier op je. Over tien minuten gaan we weg."

Ik was ontsteld! Dat had ik niet verwacht!

„Nou?" zei hij na een paar minuten, „heb je me niet begrepen? Je zit zo stom te kijken; 'n beetje opschieten!"

Zo ruw was hij nog nooit tegen me uitgevallen.

Ik stond op om hem te gehoorzamen, maar besefte nog niet goed wat ik ging doen. Ik deed enkele stappen en vroeg toen:

„Hebt u dan gezegd dat...."

„Ik heb gezegd," viel hij in, „dat jij nuttig was voor mij en dat ik nuttig was voor jou en dat ik bijgevolg niet bereid was om mijn rechten op jou af te staan. Ga nu en zorg dat je gauw terug bent!"

Dat gaf me een beetje moed, want ik had gedacht, dat ik binnen tien minuten moest vertrekken, omdat mijn meester verteld had, wat hij wist over mijn afkomst.

Bij het binnenkomen van de kamer van mevrouw Milligan zag ik Arthur liggen huilen en zijn moeder over hem heen gebogen staan om hem te troosten.

„'t Is toch niet waar, Remi, dat je weggaat?" riep Arthur. Mevrouw Milligan antwoordde voor mij en legde uit, dat ik moest gehoorzamen.

„Ik heb aan je meester gevraagd, of ik je bij ons mocht houden," zei ze treurig, „maar hij wil dat niet toestaan en is op geen enkele wijze over te halen."

„'t Is een gemene vent!" riep Arthur.

„Nee, 't is helemaal geen gemene vent," vervolgde zijn moeder, „hij kan je goed gebruiken en bovendien geloof ik, dat hij een grote genegenheid voor je heeft. Overigens, hij spreekt als een eerlijk mens en als iemand van goede afkomst. Hij zei me het volgende om zijn weigering te verklaren: „Ik houd van dit kind en hij houdt van mij. De harde leerschool van het leven, de

De DOOD en de houthakker

Er was eens een arme boer, d... midden in de bossen woonde. ... was de hele dag maar aan h... kappen en het zagen en daar h... zo arm was, dat hij geen pa... en wagen kon kopen, was hij v... verplicht al zijn hout zelf te ... sjouwen.

Wanneer hij dan bij zijn arm... hutje kwam en zijn bos hout ne... gooide, zuchtte hij telkens verdr...: „Hè, hè, wat ben ik toch een zie... stakker. Ik geloof niet dat er op ... wereld iemand is, die het ellendi... heeft dan ik. Nooit rust, nooit ... beetje ontspanning, altijd m... werken en zwoegen en vaak ... ge enbrood in mijn hut. Ik wou ... de dood mij kwam bevrijden uit ... ellendig bestaan."

Ja, maar toen gebeurde er ... waarop hij niet had gerekend. D... dood kwam inderdaad.

„Hier ben ik," zei Pietje de D...
„Je hebt me immers geroepen?"

„Hè, ja, hè?" stotterde de ar... boer. „och, ja.... hè.... zou je ... alsjeblieft willen helpen, die b... hout daar weer op mijn nek ... leggen.... ikke, hè, kan het ... alleen klaarspelen...."

Wat een stiekemerd, hè? Dat w... helemaal de bedoeling niet. M... toen puntje bij paaltje kwam, to... het er eindelijk om ging voorg... een einde te maken aan dat zo ... lendige bestaan, zoals boertje ... noemde, nou, toen bleken alle o... gemakken, die het leven nu e... maal met zich meebrengt, toch ... te verkiezen boven de dood. G... het niet vaak zo? Er zit ons ... dwars en we mopperen en kan... ren op zijn best, want, zo lijkt h... ons, de ongemakken van deze ... nene zijn veel lichter te dragen ... de onze. Zou het waar zijn? E... ruilen? De pijn in onze arm tegen ... dode ogen van de man, die d... loopt met stok en geleidehon... Of....

Maar neen. We zijn immers al... maal dankbaar, dat wij alleen m... „kleine" bosjes hout op onze nek... hebben te dragen.

TEMIDDEN VAN EEN GROTE STOFWOLK WERD EEN VERBITTERD GEVECHT GESTREDEN. MENIGE RIDDER VIEL, SOMS ZWAAR GEWOND, TEGEN DE GROND. TENSLOTTE BEVONDEN ZICH ALLEEN NOG BOIS-GUILBERT EN RIDDER ONTERFD IN DE ARENA. ZIJ BOTSTEN TEGEN ELKAAR OP EN ANDERMAAL STORTTE BOIS-GUILBERT VAN ZIJN PAARD...

TEN TEKEN DAT HET LEVEN VAN BOIS-GUILBERT GESPAARD MOEST WORDEN WIERP PRINS JOHN ZIJN SCHEPTER TEGEN DE GROND EN MAAKTE ZO EEN EIND AAN HET TOURNOOI.

IK VERKLAAR HET TOURNOOI VOOR GEEINDIGD.

TWEE MAARSCHALKEN GELEIDDEN RIDDER ONTERFD NAAR DE TRIBUNE WAAROP DE DAMES HADDEN PLAATS GENOMEN, ZODAT HIJ ALDAAR UIT HANDEN VAN LADY ROWENA HET EREBETOON IN ONTVANGST KON NEMEN.

OP DE ONDERSTE TREDE VAN HET PLATFORM KNIELDE HIJ NEER, TERWIJL ROWENA AFDAALDE OM HEM ALS KAMPIOEN TE KRONEN.

EN ONDANKS ZIJN PROTESTEN LICHTTEN DE MAARSCHALKEN ZIJN HELM VAN HET HOOFD.

HET IS BETER WANNEER UW HOOFD ONBEDEKT IS, RIDDER ONTERFD!

De VOS en de AREND

Een vos en een arend waren overeengekomen om, wat er ook mocht gebeuren, altijd de beste vrienden te blijven.

De arend hield zich echter niet aan die afspraak, want toen de vos op zekere dag uit de buurt was, maakte de arend van de gelegenheid gebruik om een heel stel jonge vosjes op te ruimen. De oude vos zag nog net, toen hij terugkwam, hoe de arend het laatste kleine vossenjong meesleurde.

Janken en schelden hielp de vos geen zier, want de arend had zijn nest op een hoge rots.

Enige tijd later gebeurde het, dat de vos bezig was stukken van een geit te roosteren boven een knappend vuurtje. De arend was er als de kippen bij. Snel wiekend hing hij boven het lekkere gebraad, pikte vlug een stuk geit weg en vloog er mee naar zijn nest, waar zijn jongen met opengesperde hongerbekken al zaten te wachten. Maar er was iets, dat de arend in zijn haast niet had gemerkt. Een paar stukjes gloeiende houtskool waren aan het geitenvlees blijven hangen, kwamen mee in het kurkdroge nest en zetten het in lichterlaaie.

En daar gingen de arendsjongen. Ze waren te klein om te vliegen en de vlammen beletten de arend ook maar iets te doen.

De vos zat aan de voet van de rots te kijken. De arendsjongen hadden zich over de rand van het nest gewerkt en tuimelden voor de voeten van de vos, die ze gretig verslond.

Zo kwam aan de vriendschap tussen de arend en de vos een einde, doordat trouweloosheid de weg daartoe had effen gemaakt. Wie zijn vrienden in de steek laat of — wat nog erger is — hun achter hun rug om een ... poets bakt, kan er vast op aan, dat hij of zij een schuld op zich laadt, die vroeg of laat betaald zal moeten worden.

Spelend

SPEELGOED-LAND

Klipperdeklap! Klipperdeklap! Hier komt Tommie het speelgoedsoldaatje, de trots van heel speelgoedland. Hij rijdt op een prachtig mooi houten paard! Hij voelt zich heel erg belangrijk!

Op de hoek van de straat staat Dollie Dimpel en Tommie vindt haar zo lief, dat hij onmiddellijk stilstaat en haar heel plechtig groet. „Hoe maak je het, Tommie?" lacht Dollie. „Ik ga naar de markt."

„Spring maar achter op mijn paard," zegt Tommie moedig. „Dan breng ik je even naar het station!" En zo gingen ze allebei op weg! Zij kwamen de clown tegen en die groette heel vriendelijk.

„Dank je wel, Tommie," zei Dollie, toen zij het station bereikt hadden! „De trein voor de markt, staat op het punt om te vertrekken!" De conducteur keek reeds op zijn horloge. „Alles klaar?" riep hij.

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

Mevrouw Milligan keek me verrast aan en wou me aan 't praten brengen, maar ik durfde op haar vragen geen antwoord te geven.

hij bij mij moet doormaken, zal voor hem nuttiger zijn dan de staat van schijnbare dienstbaarheid, waarin hij bij u zou moeten leven, ondanks al uw goede bedoelingen. U zou hem onderwijs geven en opvoeding, dat is waar; zijn geest zou u ontwikkelen, dat is ook waar, maar niet zijn karakter. Hij kan nooit door u als zoon beschouwd worden, voor mij zal hij dat wel zijn. Dat zal voor hem meer waard zijn dan als speelkameraad te dienen voor uw zieke jongen, hoe zachtaardig en beminnelijk dat kind ook is. Ik zal hem ook onderricht geven."

„Maar hij is toch Remi zijn vader niet!" riep Arthur.

„Nee, zijn vader is hij niet, dat is waar, maar hij is zijn meester en heeft recht op Remi, omdat diens ouders hem verhuurd hebben. Op dit ogenblik moet Remi hem gehoorzamen."

„Ik wil niet, dat Remi vertrekt."

„Toch moet hij met zijn meester mee; maar ik hoop, dat het niet voor lange tijd zal zijn. We zullen aan zijn ouders schrijven en met hen overleggen."

„O, neen!" riep ik.

„Hoezo, neen?"

„Neen, dat niet, als 't u belieft!"

„Dat is toch de enige mogelijkheid, mijn kind?"

„Ja, maar ik smeek het u, doet u dat niet."

Als mevrouw Milligan niet over mijn ouders begonnen was, zou het afscheid vast langer dan tien minuten geduurd hebben.

„Ze wonen te Chavanon, is 't niet?" vervolgde zij.

Zonder te antwoorden liep ik naar Arthur, sloeg mijn armen om hem heen en kuste hem verschillende keren. Dan maakte ik me los uit zijn zwakke omhelzing en knielde neer voor Arthur's moeder en kuste haar hand.

„Arm kind!" zei ze en kuste me op mijn voorhoofd.

Toen stond ik haastig op en liep naar de deur.

„Arthur, ik zal altijd van je blijven houden," zei ik snikkend, „en u, mevrouw, nooit zal ik u vergeten!"

„Remi, Remi!" riep Arthur nog, maar ik luisterde niet meer en had de deur al dichtgedaan. Een minuut later stond ik bij mijn meester.

„Opstappen!" zei hij.

En we verlieten Cette in de richting van Frontignan. Zo had ik mijn eerste vriend verlaten en ging ik nieuwe avonturen tegemoet.

Ik moest opnieuw achter mijn meester aanlopen, met de riem van mijn harp over de pijnlijke schouder, door regen en zonneschijn, door stof en modder. Ik moest weer voor domkop spelen op de pleinen en huilen of lachen om het geacht publiek te vermaken. De overgang viel niet mee, want je went gauw aan een goed leventje. Nu voelde ik vaak tegenzin, verveling en vermoeidheid, die ik vóór mijn tweemaandelijkse vacantiereis nooit had opgemerkt.

Op onze lange tochten bleef ik soms opzettelijk achter om ongestoord te denken aan Arthur en zijn moeder en De Zwaan. En als we 's avonds in een smerige herberg gingen slapen, wat leken die lakens me dan grof, als ik ze vergeleek met die van mijn hut op De Zwaan.

Gelukkig voelde ik bij al wat ik moest missen, één grote troost: mijn meester was veel en veel zachter en hartelijker dan hij ooit geweest was. In zijn omgang met mij was zo'n grote verandering gekomen, dat ik niet meer huilde, als ik aan Arthur dacht. Ik voelde me niet meer alleen op de wereld, nu mijn meester me meer liefde toonde. Soms kreeg ik zelfs lust om hem om zijn hals te vliegen, maar zó vrijpostig kon je tegenover Vitalis niet zijn. Hij had in zijn uiterlijk, zijn houding en zijn manieren veel punten van overeenkomst met mevrouw Milligan en als Vitalis geen kermisreiziger met honden was, terwijl mevrouw Milligan een echte dame bleek, dan hadden ze best familie van elkaar kunnen zijn. De eerste dagen na ons vertrek uit Cette werd er helemaal niet over mevrouw Milligan en mijn verblijf op De Zwaan gesproken, maar later kwam dat onderwerp heel vaak in onze gesprekken terug en Vitalis begon er telkens zelf over:

„Je hield veel van die dame, nietwaar? Ja, dat begrijp ik; ze was goed, heel goed voor je. Je moet wel met dankbaarheid aan haar terugdenken! Maar ik móést wel!" Hij bedoelde natuurlijk, dat hij me wel mee móést nemen, maar dat hij het zelf jammer vond. Die woorden gaven me een kleine hoop, dat Vitalis in zijn hart wel genegen was om me op De Zwaan te laten en dat hij wellicht later me wél zou willen afstaan. Als we De Zwaan nog maar eens zouden zien! Wie weet? De boot zou van het Zuiderkanaal de Rhône opvaren en wij liepen langs deze rivier. Telkens als we in een stad kwamen, zoals Arles, Tarascon, Avignon, Montélimart, Valence, Tournon, Vienne, dan was mijn eerste bezoek voor de kaden en de bruggen. Ik keek uit naar De Zwaan en als ik in de verte een schip zag komen, dat door nevels was omsluierd, dan wachtte ik, tot het dichtbij was, en dan was het natuurlijk De Zwaan niet. Soms was ik zo vrij om de schippers te ondervragen en dan vertelde ik hoe de boot er uitzag. Ze hadden het schip niet gezien. Te Lyon bleven we verscheidene weken en al mijn vrije tijd bracht ik door op de kaden van de Rhône en de Saône en ik ken de bruggen van Ainay, van Tilsitt, van de Guillotière en van het Ziekenhuis even goed als de lui, die daar geboren zijn.

Ik kon goed zoeken, maar ik vond De Zwaan niet. Tot mijn spijt moesten we Lyon verlaten en naar Dijon gaan. Nu had ik geen hoop meer, dat ik mevrouw Milligan en Arthur nog ooit terug zou zien; want op de kaarten van Frankrijk in de boekwinkels te Lyon had ik nagekeken, dat het Middenkanaal te Chalon aansluit op de Saône. De Zwaan zou dus te Chalon de Saône verlaten en langs het Middenkanaal naar de Loire varen.

Wij kwamen te Chalon en vertrokken weer zonder De Zwaan gezien te hebben; dus, het was afgelopen en mijn droom zou niet uitkomen; want wij gingen nu in noordelijke richting en De Zwaan zou van Chalon naar het westen trekken.

Er brak nu een akelige tijd voor ons aan, want de winter was op komst, met lange marsen in regen en modder. Mijn meester wilde zo gauw mogelijk van Dijon naar Parijs om daar in de winter enkele voorstellingen te geven en we moesten lopen, want geld voor de trein scheen Vitalis niet te hebben. Omdat we vlug vooruit moesten, gaven we alleen in de grotere steden en dorpen een voorstelling, die maar weinig geld opbracht. Tot aan Châtillon ging het nogal met de verdiensten, maar we leden veel van kou en regen; even voorbij Châtillon hield de regen op en draaide de wind naar het noorden.

Recht tegen de noordenwind in is wel niet plezierig, maar beter toch dan die druilerige regen, waarin we al wekenlang gelopen hadden. De wind bleef echter niet in de droge hoek, draaide meer naar west en bracht dikke, donkere wolken mee, die sneeuw voorspelden. Voordat deze ons te pakken had, vonden we een herberg in een klein dorp. Daar zouden we de nacht doorbrengen en dan zien in Troyes te komen, een grote stad, waar we zeker meer voorstellingen konden geven, als we daar wegens slecht weer blijven moesten.

„Gauw slapen," zei Vitalis in de herberg, „want we vertrekken morgen vroeg, omdat ik vrees, dat we door sneeuw overvallen worden." Hijzelf bleef nog op om Jolico te warmen bij de haard in de keuken. Jolico had veel kou geleden en hield niet op met klagen en kermen, ofschoon we hem in een deken gewikkeld hadden.

De volgende morgen stonden we vroeg op. 't Was buiten nog donker en de hemel was met zwarte wolken bedekt. Er stond ook tamelijk veel wind.

„Arthur, ik zal altijd van je blijven houden," zei ik snikkend, „en u, mevrouw, nooit zal ik u vergeten!"

„Als ik u was, zou ik niet gaan," zei de herbergier, „er komt sneeuw."

„Ik heb haast," antwoordde Vitalis, „en ik hoop te Troyes te zijn, voor de sneeuw valt."

„Dertig kilometers haal je niet in een uur!"

We gingen toch. Vitalis hield Jolico onder zijn jas. De honden draafden voor ons uit. Mijn meester had te Dijon een schapevacht voor me gekocht, waarbij de wol aan de binnenkant zat. Die gaf me een goede beschutting tegen de koude wind. Ja, 't was eigenlijk te koud om een mond open te doen. Daarom liepen we snel door zonder te praten, omdat we haast hadden, maar ook om warm te worden.

Weldra begonnen de eerste sneeuwvlokken omlaag te dwarrelen. We waren nog niet lang onderweg en het leek me onmogelijk om Troyes te halen, voordat de sneeuw ons zou hinderen bij het lopen. Toch maakte ik me niet ongerust. Ik wist ook nog niet, wat een sneeuwstorm is. Het zou niet lang duren, of ik zou het te weten komen en op een manier, die ik nooit meer zou vergeten.

Al gauw dwarrelden de vlokken niet langer als vlinders voorbij ons oog, neen, 't leek wel een regen van sneeuw, die ons omgaf.

„We zullen Troyes niet bereiken," zei Vitalis, „we moeten beschutting zoeken in het eerste huis, dat we tegenkomen."

Dat was heel mooi gezegd, maar waar moesten we zo'n gastvrij huis zoeken? Vóór het begon te sneeuwen, had ik goed rondgekeken, maar nergens had ik een huis gezien. In plaats van een huis was er wel op korte afstand een bos, waar we door moesten. Op een huis hoefden we helemaal niet te rekenen, maar misschien hield het sneeuwen wel gauw op.

Het sneeuwen hield niet op; het werd nog erger! In enkele ogenblikken was alles bedekt en voorwerpen, die boven de omgeving uitstaken, kregen er een extra-dikke laag op; want de wind dreef de sneeuw vlak over de grond naar alles, wat in de weg stond.

Wijzelf waren ook zo'n hindernis op de weg en de fijne sneeuw drong in elke spleet binnen en smolt daar. Ik voelde het koude vocht in mijn hals lopen en mijn meester, die de schapevacht wat open had om Jolico te laten ademen, was zeker niet beter beschermd. Toch liepen we door tegen de wind en tegen de sneeuw in zonder te praten. Nu en dan draaiden we het hoofd half om om even vrij adem te halen. De honden liepen niet meer voorop, maar vlak achter ons om daar beschutting te zoeken.

We kwamen maar langzaam vooruit en met moeite, verblind, doorweekt en halfbevroren. We liepen al een hele tijd door het bos, maar dat gaf geen beschutting, omdat de weg geheel voor de wind openstond.

Toen even later de wind afnam, nam de sneeuw toe en viel niet meer als stuifsneeuw, maar in dikke vlokken en vormde een hinderlijke vacht op de weg, waardoor we geruisloos voortstapten.

Plotseling zag ik Vitalis naar links wijzen om mijn aandacht te trekken. Ik keek die kant uit en meende op een open plek in het bos vaag een hut van takken te bemerken. Ik vroeg niet, wat hij bedoelde, want ik begreep wel, dat hij er niet naar wees, omdat die hut zo schilderachtig in het landschap stond; het ging er om het pad daarheen te zoeken. Dat viel niet mee, nu er zo'n dik pak sneeuw over alles heen lag. Tegenover het einde van de open plek, waar het hoge hout weer begon, zag ik, dat de sloot langs de grote weg gedempt was. Daar moest dus het pad naar de hut beginnen. Dat was ook zo. We gingen de dam over en waren gauw bij de hut. Deze was opgebouwd uit takken en rijshout tussen palen en met een dakbedekking van takkebossen. Ze lagen er zo dik bovenop, dat er nog geen sneeuw doorgekomen was. Deze schuilplaats was voor ons evenveel waard als een huis. De honden waren er het eerst binnen en rolden zich heen en weer over de droge grond. Ze blaften van blijdschap.

De LEEUW en de VOS

Een vos zag voor het eerst in zijn leven een flinke leeuw en hij bestierf het bijna van angst.

De leeuw liep voorbij en een poosje later zag de vos een tweede leeuw. Vosje voelde zijn knieën knikken, maar de angst zat er toch niet meer zo diep in als toen hij die eerste leeuw zag.

En ook die tweede leeuw wandelde rustig voorbij.

Hei, dacht de vos, ik ben gek dat ik zo in angst heb gezeten. Ze doen me heus niks.

En toen hij voor de derde keer in zijn leven een leeuw zag, raapte de vos al zijn vossenmoed bijeen en stapte regelrecht op die leeuw af. Hij ging er eens rustig bij zitten en maakte een vriendelijk praatje met de koning der dieren.

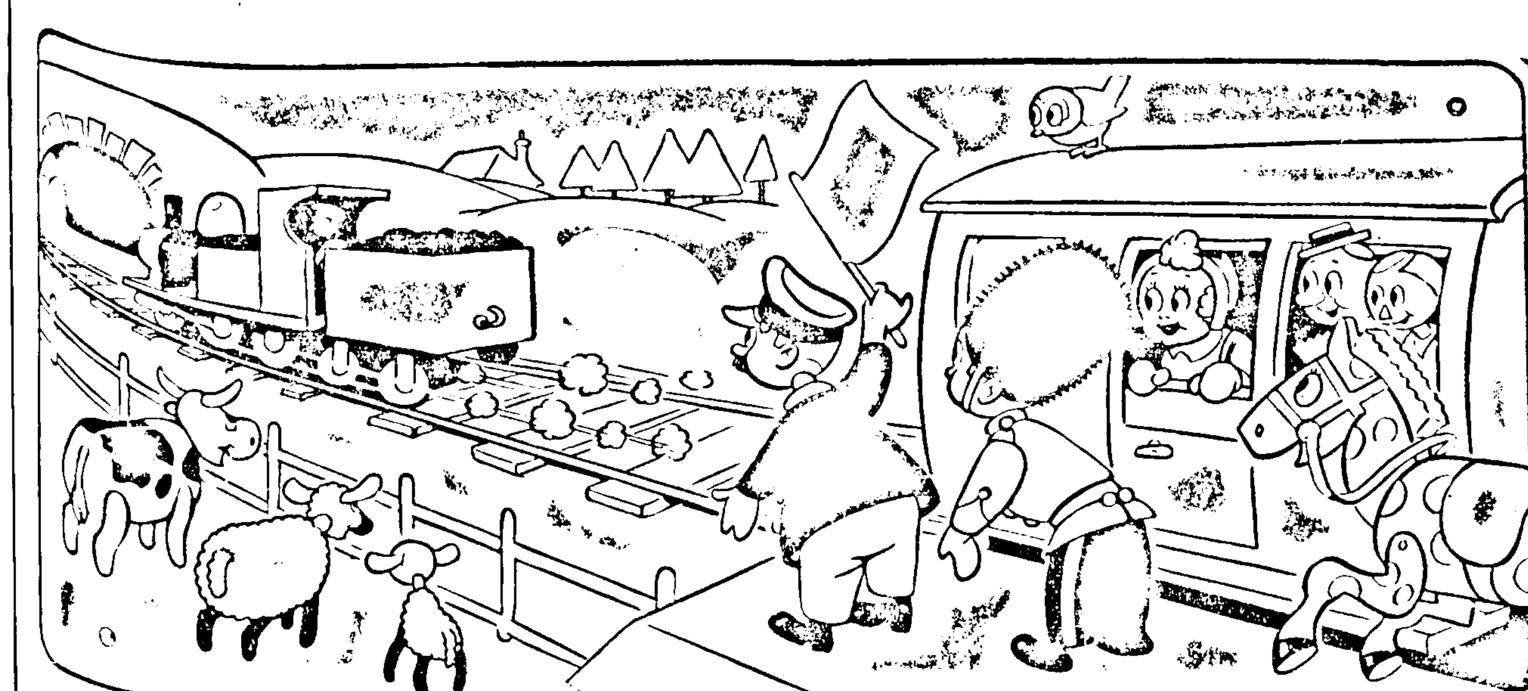
Daarmee raakte die vos zijn aangeboren angst voor het onwennige, het vreemde kwijt.

Hebben we niet allemaal min of meer die klemmende angst gekend? Toen we voor het eerst naar school moesten? Toen we misschien voor het eerst een lange broek moesten aantrekken? Toen we iets moesten gaan studeren, waarvan we nog geen flauw begrip hadden?

En waarom die angst? Omdat we onwennig waren, omdat we niet wisten wat ons te wachten stond, omdat we nog niet dóór hadden, dat de reden van die beklemming alleen in ons zelf lag, in onze onwetendheid.

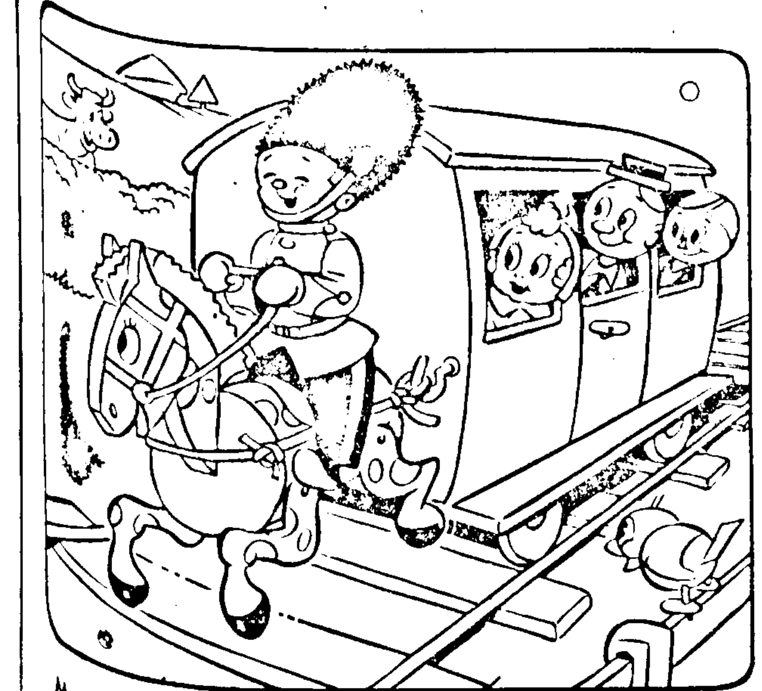
We zullen nog vaker tegenover dat angstige gevoel staan in het latere leven. Laten we proberen om zo goed mogelijk vertrouwd te raken met de dingen, en dan verliezen ze vanzelf alle verschrikking, die meestal alleen in onze verbeelding bestaat.

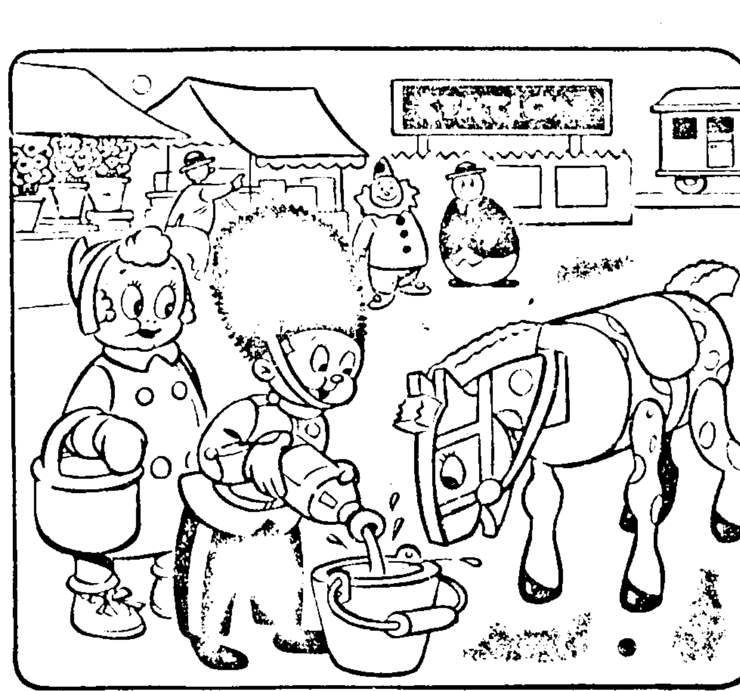

De stationschef blies op zijn fluitje. Fieieiep! Toen gaf hij met een rode vlag het sein voor vertrek. „Daar gaan we!" lachte de machinist. Maar wat was dat? De locomotief ging er alleen van door.

Die malle machinist had vergeten de wagens aan zijn locomotief vast te maken! „O, lieve help!" riep Dollie uit. „Nu kan ik niet naar de markt gaan! Wat moet ik doen! Ik moet er zijn!"

Maar Tommie en zijn paard kwamen direct hulp bieden.. De chef gaf aan Tommie een stevig touw en toen bond hij zijn paard en de wagens aan elkaar vast. „Hoera!" riep Dollie. „Nu gaan we echt!"

Klipperdeklap! Klipperdeklap! En het paardje bracht de hele trein helemaal tot aan de markt. Dat was aardig! En Tommie was dan ook zo blij, dat hij het lieve paard een emmer vol limonade gaf.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3517 De buurvrouw kwam verschrikt uit haar huisje hollen toen het geweld van heer Bommels val tot haar doordrong.

„Maar Ollie toch!" zei ze meevarig, „Hoe kwam dat nu zo? Kom, geef me maar een hand, dan zal ik je er uit helpen".

Heer Bommel richtte zich soppend overeind en liet zich walgend uit de hoop trekken. Daar stond hij nu, opnieuw omgeven door kwade walmen, terwijl een kleffe substantie zijn blik benevelde.

„Mij woldt...... wordt...... ook niets bespaald...... bespaard", stamelde hij door de neus. „Laat mij...... maar alleen, mevlouw. Ik glum...... gruw van mijzelf en ik zou u maar besmetten......"

„Ach, malle", zei juffrouw Doddel, „kom maar gauw mee, dan zal ik je schoonmaken. En ik heet Dodo voor mijn vrienden, hoor".

Zo verdween heer Ollie opnieuw in het gastvrije huisje van mijn buurvrouw. Het duurde enige tijd voordat hij over de schok heen was — en de maan scheen reeds toen hij met verbonden hoofd weer naar buiten trad.

Doch zijn jas was weer schoon en er lag opnieuw een glimlach op zijn gelaat.

....

„Hoe kan ik je ooit danken...... eh...... Dodo?" vroeg hij. „U...... wat ik bedoel — en woorden schieten hier te kort".

eh...... je hebt een heer uit het diepste verval gered, als je begrijpt

„Ach, gekkie", zei de buurvrouw, „wat ben je toch een malle. Geef me maar een kiekje van je"..

Eric de Noorman - De verloren Viking

15 Eric beveelt de mannen zo dicht mogelijk bij elkaar te blijven en in gesloten groep trekken zij zich haastig in het woud terug. Aanvankelijk worden zij niet door de vijanden nagezeten. Dezen zijn klaarblijkelijk bezig hun doden en gewonden te tellen, want uit het kamp stijgt een luid geweeklaag op. Maar deze adempauze duurt niet lang. Weldra komen enkele mannen uit de achterhoede melden, dat een grote bende op de hielen zit. „Boogschutters voor", komt Erics stem kalm. Hij stelt hen in een lange rij verdekt op achter de bomen en beveelt de overigen voort te gaan om te trachten intussen Mohaka en Nahenah op te sporen. Rustig laat de Noorman de vijand naderen en dan, op zijn teken, snorren de pijlen hun hoelen tegemoet. Terwijl een verward gekrijs opklinkt, leggen de mannen nieuwe pijlen op. „Kijk uit, Noorman", klinkt op dat moment Sveins stem scherp. „Er deugt hier iets niet". Dan slaakt de Sakser een woeste kreet. „Terug, bij Thor! De schurken omsingelen ons". Aan de oplettendheid van Svein hebben Eric en zijn boogschutters ongetwijfeld hun leven te danken, want nog voor Svein goed en wel uitgesproken is, duiken van alle kanten de krijgers van Yalah op.

„Verspreiden, loop voor je leven", brult Eric, terwijl hij met een dreunende slag een aanvaller uitschakelt en in het gebladerte wegspringt. Aan de geluiden hoor hij, dat de anderen zijn voorbeeld gevolgd hebben. Een hijgende schim duikt naast hem op. Het is Svein.

„Wat moet dat, Noorman?" sputtert de Sakser ademloos. „Dit is een hopeloze toestand. We kunnen nou wel alsmaar in kringetjes blijven rondrennen met af en toe een vechtpartijtje er tussendoor, maar krijgen doen die duivels ons toch, vroeg of laat". En grimmig beseft de Noorman, dat Svein Langtand nooit groter waarheid heeft gesproken.

Het tennistoernooi van POC

De afgelopen week werden de wedstrijden voor het P.O.C.-jubileum-tournooi op de banen te Suffisant voortgezet.

Maandagavond 11 mei j.l. werd er een heren-dubbel ontmoeting gespeeld tussen Nieuwpoort en Asiento. Voor Nieuwpoort kwamen uit de Heren de Gast/Thomas en voor Asiento de heren de Heus/Metz. Na een aantrekkelijke wedstrijd zegevierde het Nieuwpoort-dubbel met de cijfers 6—4; 4—6; 6—3.

Dinsdagavond werden de twee andere wedstrijden tussen Nieuwpoort en Asiento gespeeld. Ook hier behaalde Nieuwpoort de volle winst, het heren-enkelspel bracht een 6—1; 7—5 overwinning voor Thomas op Calvo, terwijl in de mixed-dubbel de Gast en partner Mevr. v. Belkom/Hr. Zegwaard verslogen met 6—3; 6—2.

Woensdagavond was het de beurt van P.O.C., als tegenstander fungeerde R.C.C. die tot nu toe slechts éénmaal gespeeld had. Alle drie de ontmoetingen leverden voor R.C.C. even zoveel winstpunten op, zodat zij de enige vereniging zijn, die het maximum aantal punten wist te behalen.

De herendubbel-wedstrijd ging tussen de Pool Rodriguez (R.C.C. en de Palm Hollander (P.O.C.) Na een langdurige strijd wist het R.C. C.-dubbel verdiend te zegevieren met de score 6—3; 8—10; 6—4.

Het herenenkelspel ging tussen de jeugdige Robert Trappenberg (R.C.C.) en Claessens (P.O.C.) Trappenberg speelde bij vlagen prima, doch hij liet zich te dikwijls verleiden tot te hard spel, waarvan de tactische Claessens vele malen een dankbaar gebruik maakte. Zodoende gelukte het Claessens om de balans vrij behoorlijk in evenwicht te houden en slechts met het geringst mogelijke verschil won Trappen- [illegible] ontmoeting, n.l. met 8—6; 6—4.

[illegible]ed-dubbelwedstrijd ging tussen Mevr. v. Strien/Elmo van Rosberg (P.O.C.) en Mej. Flores/Leander (R.C.C.). In de eerste set had het P.O.C.-dubbel snel een 5—0 voorsprong verkregen, toch wist het R.C.C.-dubbel deze achterstand geheel in te lopen en zelfs een 6—5 voorsprong te nemen. Het P.O.C.-dubbel herstelde zich echter tijdig en verdiend wonnen zij de eerste set dan ook met 8—6. In de tweede set was het R.C.C.-dubbel beter op dreef en vooral Mej. Flores kwam er steeds beter in. Met 6—2 wist R.C.C. deze tweede set te winnen. Ook in de final-set behield R.C.C. de beste papieren, hoewel gezegd dient te worden, dat v. Rosberg in deze final-set belangrijk minder speelde, dan in de vorige sets. Nadat het R.C.C. dubbel tot 5—1 was uitgelopen, bracht P.O.C. de stand eerst nog op 5—4, alvorens R.C.C. de set met 6—4 in haar voordeel kon beslissen.

Donderdagavond vonden de ontmoetingen plaats tussen Asiento en P.S.V. Asiento komt in dit tournooi regelmatig uit met C-klasse-spelers en aangezien P.S.V. momenteel in haar sterkste opstelling verschijnt, zelfs enkele malen met een A-speler, behoeft het geen verwondering, dat alle ontmoetingen, zonder noemenswaardige tegenstand, door P.S.V. werden gewonnen. In het heren-enkelspel versloeg Hilhorst (P.S.V. Everts van Asiento met 6—1; 6—0, terwijl de mixed-dubbel, bestaande uit Mej. Gouw Broer (P.S.V.) weinig moeite hadden met het Asiento-dubbel, Mevr. van Belkum/Zegwaard. De uitslag was hier 6—2; 6—1 voor P.S.V. Ook de herendubbel-wedstrijd waarin voor P.S.V. uitkwamen, de Groot/Blom en voor Asiento v.d Ploeg/Everts werd met ruim verschil door P.S.V. gewonnen, n.l. 6—2; 6—4.

De laatste wedstrijden in het afgelopen weekend gingen tussen Nieuwpoort en de West, waarbij in alle wedstrijden de spelers volkomen aan elkaar gewaagd waren. Vooral het herenenkelspel ging volkomen gelijk op, al was Pullens van de West ontegenzeggelijk de beste tennisspeler. Hij speelde echter met te veel bravour, hetgeen tegen een speler als Thomas vrij gevaarlijk is. Normaal gesproken had Pullens in straigt sets moeten winnen, maar nadat hij de eerste set met 6—4 won, ging de tweede met dezelfde cijfers naar Thomas van Nieuwpoort. In de final-set kwam Pullens met 4—1 voor te staan, Thomas haalde echter op tot 4—4 en via 5—5 won Pullens uiteindelijk met 7—5. De mixed-dubbel was voor Nieuwpoort, de Gast en partner wonnen de vrij regelmatige wijze van Mevr. Broeren/v.d. Eem met de score 6—2; 6—4. Tenslotte ging de heren-dubbelwedstrijd, die tussen Lugten/v.d. Eem (K.L.M.) en de Gast/Visser (Nieuwpoort) werd gespeeld, na een langdurige strijd met de cijfers 6—4; 10—8 naar de K.L.Mers. Hierdoor won de West twee van de drie ontmoetingen, waardoor haar totaal puntenaantal thans vijf bedraagt uit negen gespeelde wedstrijden.

Deze week worden de wedstrijden voortgezet met de volgende ontmoetingen:

Dinsdag 19/5 '59. P.O.C. vs. Asiento en wel, heren-enkel, heren-dubbel en mixed-dubbel.

Woensdag 20-5-59 de West vs. R.C.C. en wel: heren-enkel en heren-dubbel.

Donderdag 21/5 '59 geen wedstrijden.

Vrijdag 22/5 '59. F.S.V. vs. Nieuwpoort, Mixed-dubbel.

De juiste stand van de tot nu toe gespeelde wedstrijden luidt als volgt:

	gesp.	gew.	verl.	pnt.	voor-tegen
F.S.V.	9	8	1	8	136— 91
K.L.M.	9	5	4	5	115—109
R.C.C.	4	4	0	4	66— 49
Nieuwpoort	9	4	5	4	110—103
P.O.C.	12	4	8	4	137—163
Asiento	7	0	7	0	42— 91

Zoals bekend heeft Josephine Baker onlangs haar tiende pleegkind aangenomen, een klein Indiaantje uit Venezuela, waarmee zij zich thans dolgelukkig voelt.

Eventuele emigratie van Russische Joden stuit op groot verzet in het Midden - Oosten

Cairo. — De recente verklaring van Chroesjtsjef, dat de Sovjet-Unie overweegt aan haar Joodse onderdanen toe te staan naar elders te vertrekken, is in Arabische diplomatieke kringen te Cairo bijzonder slecht ontvangen.

Sjeik Ibrahim el Soliman, de ambassadeur van Saoedi-Arabië, zei, dat nu vaststaat, dat het oosten en het westen de Arabieren heel vijandig gezind zijn in de Palestijnse kwestie. De Arabieren, zo zei hij, zullen zich krachtig verzetten tegen elke daad, van welke kant ook, die beoogt een emigratie van Joden op grote schaal naar Israël mogelijk te maken.

Te Cairo hebben tal van organisaties en verenigingen vandaag op de 11e verjaardag van de stichting van de staat Israël een grootscheepse aktie ontketend ten behoeve van de terugkeer der Palestijnse vluchtelingen naar hun woonsteden in Palestina.

In de grote steden van de Verenigde Arabische republiek en te Gaza zijn grote openbare bijeenkomsten georganiseerd.

Tibetanen verzetten zich met het zwaard tegen de modernste Chinese wapens

Kalimpong. — Volgens welingelichte kringen in Kalimpong bereiden ca. 50.000 Tibetaanse verzetsstrijders in het gebied van Loka (Zuid-Tibet) zich voor op een felle strijd met de naderende Chinese communistische troepen.

Volgens de jongste berichten uit Tibet hebben Chinese vliegtuigen hier vele bombardementen uitgevoerd maar waren de Chinezen nog niet in staat dit gebied te veroveren op de verzetsstrijders die slechts met het zwaard vechten.

Volgens deze berichten zijn in de afgelopen weken op strategische punten in het gebied ten zuiden van de Brahmaputra vele luchtlandingstroepen neergelaten en hebben parachutisten alle ontsnappingswegen naar India geblokkeerd.

Voorts werd gemeld dat de verzetsstrijders de hoofdwegen van Sikang en Tsjing Hai hebben afgesneden.

Koningin ELISABETH vóór Cafébezoek

Plymouth. — De districtssynode voor Plymouth en Exeter van de Methodistische Kerk in Engeland heeft eenstemmig een resolutie aangenomen waarin kritiek wordt geleverd op het feit dat koningin Elizabeth onlangs een café heeft bezocht aldus meldt Reuter. De synode is niet alleen verontrust over dit bezoek aan een café (in Tertfordshire), doch ook over het feit dat de koningin heeft verklaard dat „het een goede plaats voor het ontmoeten van mensen en het maken van nieuwe vrienden" was. Voorts betreurde de synode het „klaarblijkelijke verband tussen het genootschap van bierbrouwers en de organisatie van het bezoek".

Nieuws van de Pasaat Ontspanningsclub

NIUWS VAN DE PASSAAT

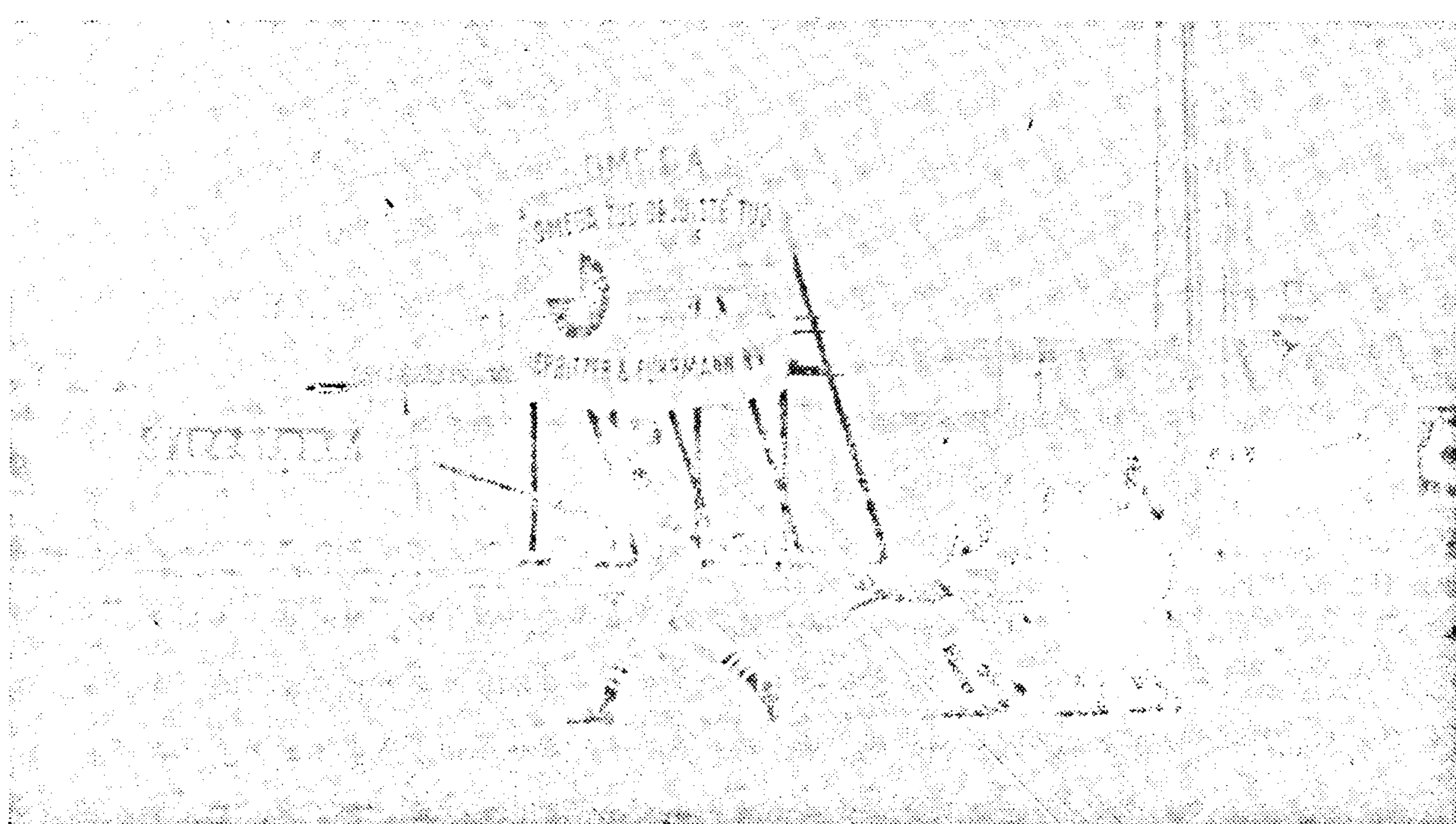
In verband met het 10-jarig bestaan van de Passaat Ontspannings Club worden er in deze maand een aantal sportevenementen gehouden.

De liefhebbers van auto sterritten op Curacao, en dat zijn er velen, wordt medegedeeld, dat de P.O.C. JUBILEUM - KRIS - KRAS - RIT is uitgesteld tot zondag 31 mei a.s. Oorspronkelijk zou deze rit op 18 mei 1959, Pinkstermaandag, gehouden worden. In verband met de Shell-Olympiade waarin op dezelfde dag een sterit gehouden is en mede in verband met andere sport activiteiten van de Curacaose Hockey Club, die gedurende de Pinksterdagen Venezuelaanse gasten heeft gehad, besloot het actieve P.O.C.-bestuur teneinde succes veilig te stellen de datum te verschuiven tot 31 mei a.s.

Verder wil het Bestur ook de kinderen van de leden niet vergeten en zal er op 23 mei a.s. om 16.30 uur een kindermiddag worden georganiseerd. Het programma houdt in: Kinderspelen, tractatie en film, terwijl er naar gestreefd wordt om een speciaal nummer te brengen als surprise. Ouders kunnen hun kinderen opgeven aan de bar of telefonisch onder nummer 11232 bij de Heer de Palm, onder vermelding van hun leeftijd.

De slotfeestavond is nu vastgesteld op zaterdag 6 juni a.s. Op deze avond zal ook de uitslag van de sterrit bekend worden gemaakt, terwijl dan tevens de prijsuitreiking zal plaatsvinden, zowel van de sterrit als van het tennistournooi.

Alle deelnemrs van de autorit alsmede de spelers die aan het tennistournooi hebben deelgenomen zijn op deze avond van harte welkom.

Willemstad — Tweede Pinksterdag werd de wedstrijd Amstel-Lucky Strike gespeeld. Amstel won deze ontmoeting met de score van 17—6. Op de foto ziet men de beide ploegen aan het werk.

Straalvliegtuigen in de mode

(Van onze korrespondent)

Port of Spain: — Eind deze maand zal de Argentijnse luchtvaartmaatschappij Acrolineas Argentinas met een Comet straalvliegtuig een vaste dienst gaan openen tussen Trinidad en New York. De vlucht zal dan slechts 4 inplaats van acht uur duren. Pan American heeft ook een proefvlucht gemaakt met een Boeing 707. Jl. zaterdag kwam het vliegtuig aan op Piarco en trok honderden belangstellenden Naar wij vernemen ligt het in de bedoeling van Pan American om in het najaar een regelmatige straaldienst te openen in het Caraibische gebied.

West-Duitsland en Engeland bouwen nieuwe tank

Londen. — Engeland en West-Duitsland zijn overeengekomen samen een tank te bouwen, die eventueel ook door andere Europese landen zal kunnen worden overgenomen, zo heeft de Westduitse minister van defensie, Franz Josef Strauss, aan het eind van een bezoek van vier dagen aan Londen vanmorgen medegedeeld.

Strauss betreurde het gebrek aan coordinatie tussen de oorlogs-industrieën van West-Europa en hij zei, dat andere landen desgewenst kunnen meewerken aan de vervaardiging van het voorgenomen tankmodel.

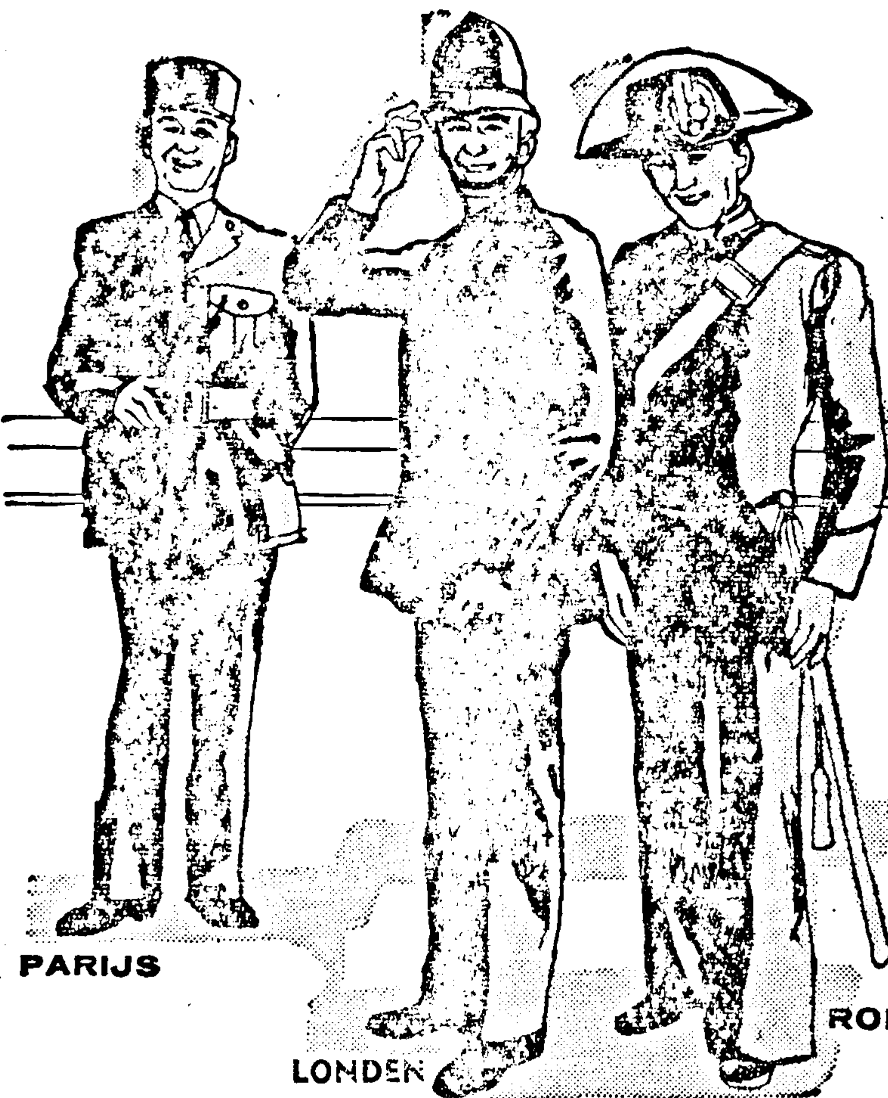
De minister deelde voorts mede, dat West-Duitsland bestellingen in Engeland zal plaatsen voor militaire uitrusting voor een bedrag van 20 miljoen pond sterling.

Wederom Engelse wapenleveranties aan Indonesie?

Londen. — Naar de „Daily Mail" verneemt, bevindt zich op het ogenblik een Indonesische missie in Engeland met als taak militaire uitrusting te komen.

De missie, die onder leiding staat van kolonel Djani, heeft negen miljoen pond tot haar beschikking om aankopen te doen en tracht bovendien kredieten te krijgen. Volgens het blad heeft de Engelse regering ermede ingestemd geschut en lichte tanks te verkopen, maar zij weigert zware tanks aan Indonesië te leveren.

De Nederlandse regering zou van het Britse besluit op de hoogte zijn gesteld.

Arubaans Commentaar

DR. GALLUP

Het trof voor onze Arubaanse redaktie biezonder slecht, dat zij op Curaçao vertoefde, juist op die dagen, dat dr Gallup, hier, blijkens een bericht in ons blad van gisteren, vertoefde. Wat hadden wij graag met die beroemde, moderne koffiedikkijker een praatje gemaakt en iets geleerd over zijn methoden. Van hem kan men — denk maar eens aan de Amerikaanse verkiezingsuitslag in 1952 — leren hoe er NIET moet worden voorspeld.

Dr Gallup blijkt echter vertrokken te zijn en we hebben dus onze gien, even beproefde methoden te hulp moeten roepen om ook een eigen voorspelling te maken. Wij hebben daartoe tal van vooraanstaande burgers gepolst.

Een der burgers, die wij vroeger woont op de Lloyd Smith Boulevard en deze verklaarde ons, da' aan de hand van de meest wefenschappelijke gegevens de uitslar van de verkiezingen thans vast staat. De A.V.P., aldus deze deskundige, krijgt 19 zetels, de Una 1 en P.D.C. ook 1. De P.P.A. is van de kaart. En dat is zeker......

De tweede deskundige woont iets verder op en daar was het kommentaar: Volgens uitgebalanceerde voorspellingen, gebaseerd op de laatste vindingen en resultaten van het geophysch jaar krijgt de P.P.A. 16 zetels. De Una krijgt er 1, (de heer) Croes krijgt misschien een restzetel en de A.V.P. krijgt 3. Dat is zeker.......

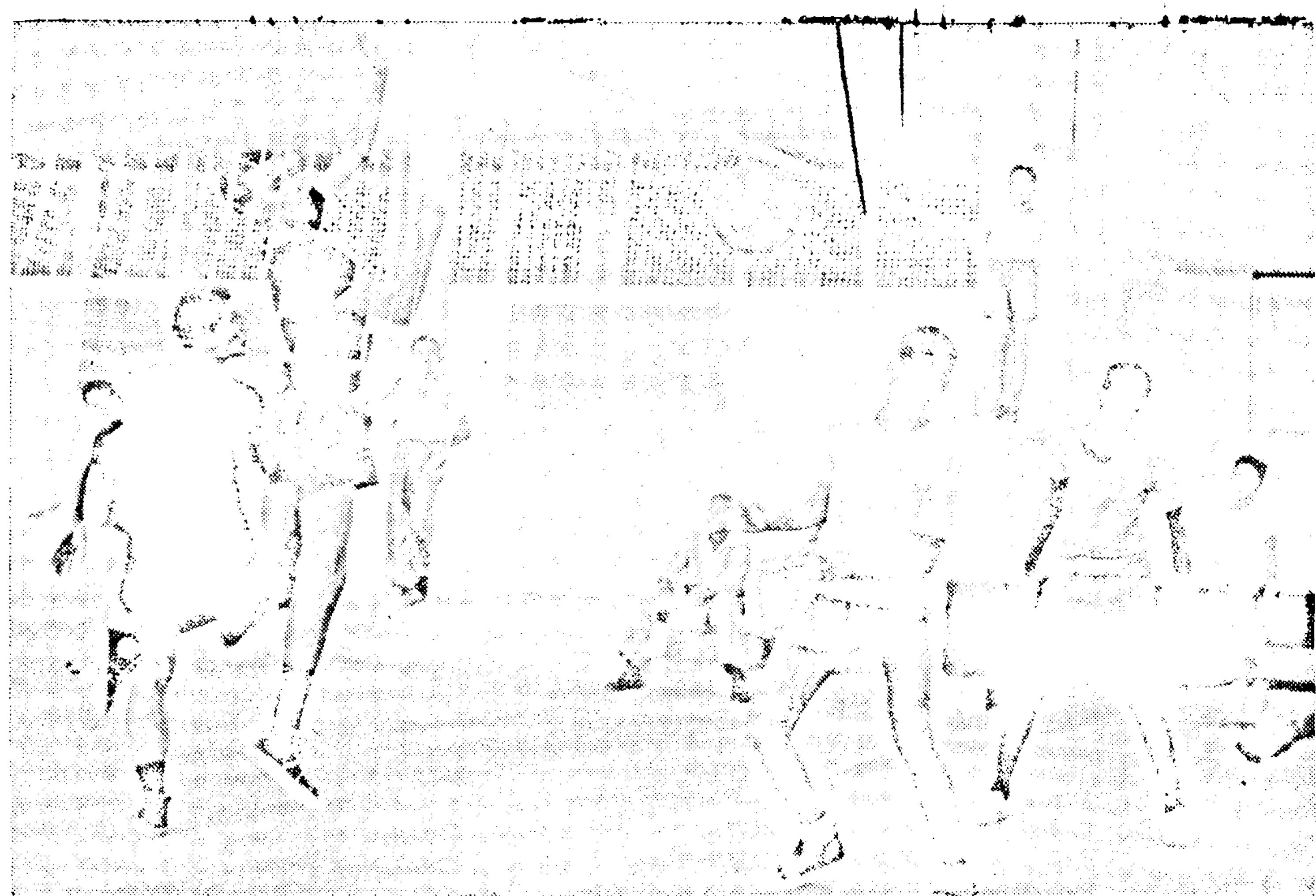
Derde deskundige, wonende Papilon: De uitslag? Die is al klaar.... P.D.C. 8 zetels, A.V.P. 4, U.N.A. 1 en de P.P.A. 8.

Vierde deskundige, wonende Kloosterweg: Hier is de einduitslag: U.N.A. 5, A.V.P. 6, P.D.C. 6 en P.P.A. 4.

Tenslotte hebben wij de grootste deskundige van allen geraadpleegd. De geheimzinnige wijze van Companashi.... Hij glimlachte veelbelovend en overhandigde ons zwijgend een enveloppe. Hier staat alles op schrift... maar op de enveloppe staat met grote letters: NIET OPENMAKEN VOOR MAANDAG 25 MEI des avonds om twaalf uur. Bewaren in de safe van de „Amigoe" te Curaçao..... Die brief, van deftige lakzegels voorzien, zit nu in de safe en wordt volgens aanwijzingen geopend en gepubliceerd op 26 mei....

En dat is dan niet de mening van dr Galluj, maar van de

Redaktie Aruba

Oranjestad. — Op de speelplaatsen van het Sint Dominicuscollege vond een monster volleyballtournooi plaats, waaraan door teams van alle afdelingen van de La Salle stichting werd deelgenomen. Een spelmoment uit de wedstrijd Rapid-Brazil welke met een stand van 1—1 eindigde.

JONGENS van de FRERES demosteerden sportiviteit in TWEEDAAGS TOURNOOI

Getuigenis van groei en bloei van Jeugdorganisaties van de Freres van LA SALLE

Oranjestad. — Er viel veel te vieren dit weekend... De jeugd stond in het centrum van de belangstelling en daarmee het geweldige jeugdwerk, dat door de Frères in ruim twintig jaar tot stand werd gebracht. De jeugd stond in het zonnetje en dat verwarmende licht straalde terug op de frères, die met hun werk de hulde en dankbaarheid van heel Aruba hebben verdiend.

Naast de leiding en organisatie van een aantal scholen, die hun namen eer aan doen, hebben de frères zich, sinds frère Henricus als eerste op Aruba arriveerde in 1937, een net van jeugdorganisaties opgebouwd, dat thans het gehele eiland omspant. Onder de overkoepelende organisatie „Jeugdcentrale La Salle" vinden we de Don Boscoclub (frère Edgard), Sint Jansknapen te Sint Nicolaas (Fr. ILnocentius), Rapid te Savaneta, (Fr. Alexander), Jeugdclub Brazil (Fr. Edwin) St. Joseph bond Santa Cruz (Fr. Fredericus), Jeugdclub Noord (Fr. Emberto), Trupialen, Oranjestad, (Fr. Alexius), Jeugdcentrum Dakota (Fr. Cassimirus), Aruba Jeugdharmonie (Fr. Alexius), Aquilos te Paradera (Fr. Eugenius). Wij noemen slechts de voorzitters van deze verenigingen.

Alle frères zonder uitzondering, werken in de een of andere hoedanigheid mee aan dit monumentele werk.

Jaarlijkse De La Salle dag

Het is een goede gedachte geweest van de frères om met ingang van dit jaar een jaarlijkse manifestatie te maken van de viering van de naamdag van de H. Jean B. de la Salle. Dit eerste jaar is het al geworden tot een plezierig gebeuren, waarvan ouderen en volwassenen in gelijke mate hebben genoten.

Te Sint Nicolaas, in Savaneta en Brazil werd de dag op passende wijze, met een Kindermis begonnen.

Daarna waren er de softballwedstrijden, die tot twaalf uur duurden. De jongens maakten een uitstekende indruk, vooral door de grote mate van sportiviteit die de frères in hun kinderharten hebben weten te destilleren. In de kopklassen was de strijd bovendien spannend.

De achtste klas werd winnaar. 6a Don Boscoschool werd tweede kampioen en 5B Don Boscoschool won na een enerverende wedstrijd tegen Brazil met 8-7. De achterstand in deze strijd was aanvankelijk 9-7.

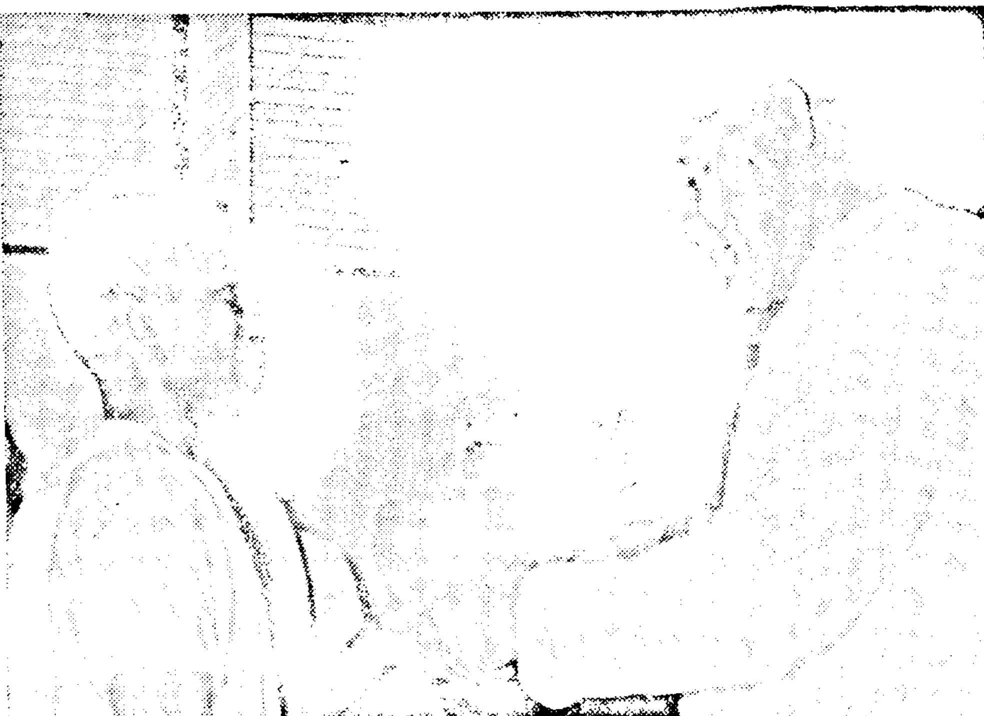
Deze drie winnende teams wonnen als prijs een dag met de frères naar zee. Er bestond voor deze ontmoetingen ook van de zijde van ouders en supporters uit de klassen grote belangstelling.

Des middags waren er de volleybalwedstrijden,(die (hulde aan de organisatie) op tijd begonnen. Tot zes uur werd er gespeeld, waarbij weer veel publiek was.

De wedstrijd tussen de kopklassen 7a en 8 werd op het nippertje door 8 gewonnen. Andere winnaars werden 6B Augustinuscollege, en de vijfde klas van Savaneta. De prijzen bestonden uit wisselbekers, aangeboden door de firma Verkade.

De dag werd voor de deelnemende sportmen besloten met een filmvertoning met traktatie. Frère André reikte de prijzen uit, geassisteerd door de Z. E. Pastoor Erkamp en Frère Johannus.

Toen Pastoor Erkamp op kernachtige wijze de organisatoren dankte voor de goede zorgen, werden zijn woorden op krachtdadige en aan duidelijkheid niets te wensen overlatende wijze onderstreept door een uitbundig applaus. Het is een fijne dag geweest en de deelnemers en toeschouwers betreuren het slechts dat zo'n manifestatie slechts eens per jaar kan plaats vinden.

Oranjestad — Frere direkteur Bonifacius reikt de beker uit aan Rafael Wilson van Don Bosco II, wiens team kampioen werd in de B groep.

Grote volleybal tournooi

Gistermiddag was er een volleybaltournooi op de speelplaatsen van het Dominicuscollege. Het werd een sportfestijn, zoals men op Aruba nog nimmer eerder zag. Alle afdelingen van de Stichting La Salle waren present en er werd gelijktiidjg op tal van banen gespeeld.

Frère Bonicius opende dit sportief samenzijn en memoreerde onder meer de idealen van de la Salle om goede mensen te vormen. Immers, alleen goede mensen kunnen gelukkige mensen zijn. De sport is bij de jeugdvorming een belangrijk hulpmiddel. Je leert jezelf te trainen, je leert met anderen om te gaan, je leert de goede eigenschappen van anderen te zien en je leert met anderen samen te werken. Spreker riep de jongens op om goed op te letten hoe de frères werken en zich inspannen voor deze clubs. Waardeer dit werk, jongens, wees goede leden van de club, heb ook iets over voor je eigen clubs.

Hoe meer je over hebt voor de clubs, des te meer kan er bereikt worden.

Daar stemden de jongens graag mee in en daarop snerpten de sche idsrechtersfluitjes en kon het tournooi beginnen. Op zes banen werden er in vlot tempo dertig wedstrijden gespeeld, die alle ook druk door het publiek werden bezocht. In de A-groep was Rapid van Savaneta het sterkste. Het won alle wedstrijden. Estrella van Santa Cruz, dat nummer twee werd, werd verslagen met 2-0. Brazil en Don Bosco werden 3 en 4 elk met 5 punten, Noord werd vijf en de Muloschool hekkensluiter.

In de B-groep moest er een beslissingswedstrijd worden gespeeld tussen Dakota en Don Bosco II. Beide teams hadden 9 punten veroverd. In verband met de vallende duisternis werd deze beslissingswedstrijd in de gymnastiekzaal gespeeld. Don Bosco won met 2-0 en legde zodoende beslag op het kampioenschap. Dakota werd tweede met 9 punten. Rapid II nummer 3 met 6 punten, Noord 3½ pt., Brazil II 1½ pt en Paradera 1 punt. Captain Pedro Colina van Rapid ontving uit handen van de sportkoningin de beker.

Rafael Wilson van Don Bosco nam zijn beker in ontvangst uit handen van Frère direkteur Bonicracius.

Ook deze tweede sportdag was volledig geslaagd.

In Sint Nicolaas reikten Pastoor Erkamp, Frere Andre en frere Johannus de prijzen uit. Een belangrijk aandeel in de organisatie van de wedstrijden in Sint Nicolaas had frere Leo, die met zijn trouwe helpers, vele complimenten in ontvangst mocht nemen.

Agenda Aruba

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag 20 mei 1959.
BIOSCOPEN:
De Veer, 8.30 uur:
„JOAN OF ARC". Ingrid Berman, Jose Ferrer. Alle leeftijden.
Rialto, 8.00 uur:
„BAMBALINAS". (Spaans) Libertad Lamarque. 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
„ALL MINE TO GIVE". Glynis Johns, Cameron Mitchell. 14 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
„GRITENME PIEDRAS DEL CAMPO". (Spaans) Luis Aguilar, Armando Silvestre, Ana Bertha Lepe. 18 jaar.
Savaneta, 7.30 uur:
„THE SAFECRACKER". Ray Milland, Barry Jones. 18 jaar
Nachtdiensten botica's:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel.: 1080.
S.-Nicolas: Botica S. Lucas. Tel.: 5006.

De sluiting van het Jeugdcongres

Enkele overpeinzingen

Willemstad. — Zaterdagavond stonden voor de verschillende kerken van Willemstad groepen jongens en meisjes gezellig te praten tot het teken gegeven werd dat men de kerk binnen moest. Het was de sluiting van het jeugdkongres dat drie dagen geduurd had en gesloten werd aan de vooravond van het Pinksterfeest, het Feest der Vernieuwing.

De gedialogeerde H. Mis werd met aandacht gevolgd terwijl ons de fraaie vertaling opviel van de wisselende gebeden onder de H. Mis. In de drie kerken, werd als laatste motief van het Kongres behandeld „Christus en Wij".

Velen maakten van de gelegenheid gebruik om onder de H. Mis te communie te gaan.

Zo kwam dan het einde aan dit Kongres waarvan de opkomst volgens het Comité zeer goed was. Toch moet ons iets van het hart.

Over het Algemeen zijn jongens en meisjes springlevend en vol aktiviteit en daarom bevreemdt het ons enigszins dat de verschillende kongressen waarvan wij getuigen geweest zijn zo statisch waren. Het programma vertoonde steeds hetzelfde beeld en wij zijn ervan overtuigd dat men als men andere wegen inslaat, die misschien meer gedurfd zijn, nog betere resultaten zal bereiken. Onze gedachten gaan uit naar kleinere groepen waar men aan de hand van een film tot een discussie kan komen, of waar de spreker veel spoediger het gevoel zal hebben: ik heb kontakt, terwijl dat volgens ons het geval niet zal zijn bij een gehoor van enkele honderden. Dus min of meer zal men in de eerste dagen van het Kongres over gaan tot groepsbesprekingen terwijl dan het slot wellicht een massale demonstratie kan zijn.

Cleveland boekt winst, White Sox en Yankees verliezen

„Hitting-streak" van Hank Aaron na 22 wedstrijden tot einde gekomen

American League

Rockey Bridges batte gisteravond met twee singles drie runs in, waardoor de Detroit Tigers, vechtende om uit de laatste plaats van de American League te komen, met 6—3 van de New York Yankees wonnen. Don Mossi (2—2) stond twaalf hitstoe en was de winnende pitcher. Whitey Ford (3—3), die acht hits toestond was de verliezer.

linescore:

		R	H	E
Detroit	400 200 000	6	8	0
New York	020 001 000	3	12	1

Jim Grant de jonge pitcher van de Cleveland Indians, versloeg de Washington Senators gisteravond voor de zevende achtereenvolgende maal. De score was 5—2. Grant heeft thans een record van 3—0 voor dit seizoen. Hal Griggs (2—2) was de verliezer.

Rocky Colavito (12), Jim Piersall (2) en Woody Held (7) sloegen homeruns voor de Indians en Porter (1) voor de Senators.

linescore:

		R	H	E
Cleveland	030 011 000	5	10	0
Washington	010 000 001	2	7	1

Pitcher Billy O'Dell van de Baltimore Orioles won zijn eigen wedstrijd door in de tweede inning tegen de Chicago White Sox een twee-run homer te slaan, waardoor de Orioles met de score van 2—1 over de White Sox zegevierden. Door dit verlies moest Chisox de eerste plaats in de American League aan Cleveland afstaan. Billy Pierce (5—3) was de verliezende pitcher.

linescore:

		R	H	E
Chicago	000 000 100	1	3	0
Baltimore	020 000 00-	2	4	1

De wedstrijd tussen Kansas City en de Boston Red Sox vond wegens regen geen doorgang.

De stand in de American League:

	gew.	verl.	acht.
Cleveland	20	11	-
Chicago	21	13	½
Baltimore	20	14	1½
Washington	17	19	5½
Kansas City	14	16	5½
Boston	13	18	7
New York	12	18	7½
Detroit	12	20	8½

Wedstrijden van vandaag in American League:

Chicago in Baltimore ('s avonds) Donovan (1—2) tegen Harshman (0—5).

Cleveland in Washington ('s-avonds) Score (3—2) tegen Kemmerer (4—2).

Detroit in New York ('s middags) Larry (3—3) tegen Turley (3—4).

Kansas City in Boston ('s middags). Herbert (2—3) tegen Hoeft (1—3).

Jim Marshall sloeg een single, goed voor twee runs, als pinch-hitter in de negende inning voor een 8—7 overwinning van de Chicago Cubs op de Philadelphia Phillies. Het was de zevende achtereenvolgende nederlaag voor de Phillies. Sawatski (1) en Post (7) sloegen homeruns voor de Phillies en Sammy Taylor voor de Cubs.

Don Elston (3—1) was de winnende pitcher en Phillips (0—3) de verliezer.

linescore:

		R	H	E
Philadelphia	020 200 003	7	10	2
Chicago	000 001 223	8	12	1

Gino Cimoli sloeg een twee-run homerun, die samen met drie R.B.I.'s van Bill White de St. Louis Cardinals een 8—2 overwinning op de Pittsburgh Pirates bezorgde. Het was de eerste homerun van het jaar voor Cimoli.

Larry Jackson (2—5) was de winnende pitcher en Ronny Kline (3-2) de verliezer.

Linescore:

		R	H	E
Pittsburgh	002 000 000	2	9	2
St. Louis	002 220 11-	8	12	0

De sensationele Hank Aaron werd gisteren eindelijk gestopt in zijn „hitting-streak" van 22 wedstrijden, maar zijn collega's sloegen samen elf hits en wonnen met 8—1 van de San Fransisco Giants. Wes Covington sloeg een homerun, een double en een single. Het was de tweede homer voor Covington. Dell Crandall (6) sloeg ook een homerun voor de Braves. Joey Jay (2—1) was de winnende pitcher en Jack Sanford (5—4) de verliezer.

Linescore:

		R	H	E
Milwaukee	400 020 200	8	11	0
San Frans.	000 100 000	1	7	2

Na vijf wedstrijden achter elkaar te hebben verloren, wonnen de Los Angeles Dodgers gisteravond met de score van 6—4 van de Cincinnati Redlegs. De winnende pitcher was Johnny Klippstein (4—0) en de verliezer Schmidt (1—1).

Linescore:

		R	H	E
Cincinnati	101 100 001	4	11	2
Los Angeles	002 004 00-	6	10	1

De stand in de National League:

	gew.	verl.	acht.
Milwaukee	21	10	-
San Fransisco	13	16	4½
Chicago	19	17	4½
Los Angeles	19	17	4½
Cincinnati	17	16	5
Pittsburgh	15	17	6½
St. Louis	13	20	9
Philadelphia	11	20	10

Wedstrijden van vandaag in National League:

Milwaukee in San Francisco ('s-middags) Buhl (2—1) tegen McCormick (1—2).

Philadelphia in Chicago ('s middags) Cardwell (0—1) tegen Drabowsky (1—3).

Pittsburg in St. Louis ('s avonds) Friend (0—6) tegen Mizell (4—1).

Cincinnati in Los Angeles (double-header). Newcombe (2—4) en Lawrence (3—3) tegen McDevitt (2—2) en Erskine (0—1) of Konfax (0—0).

De heer Rosario tijdens zijn toespraak

Grote overstromingen in Znid Natal

Johannesburg. — De overstromingen in Zuid-Natal en de aangrenzende gebieden van de Kaapprovincie nemen de omvang van een ramp aan. Men vreest, dat, als de verbindingen met afgesneden plaatsen hersteld zullen zijn, het dodencijfer zeker tot 75 opgelopen zal zijn. Dinsdag telde men reeds 37 doden.

Premier Verwoerd heeft militairen en helikopters bij de hulpverlening ingeschakeld.

Caracas — In Caracas, de hoofdstad van Venezuela, zijn mobiele groepen van de gezondheidszorg begonnen met de inenting van bijna een kwart miljoen kinderen tegen kinderverlamming, welke ziekte aldaar epidemische vormen begint aan te nemen.

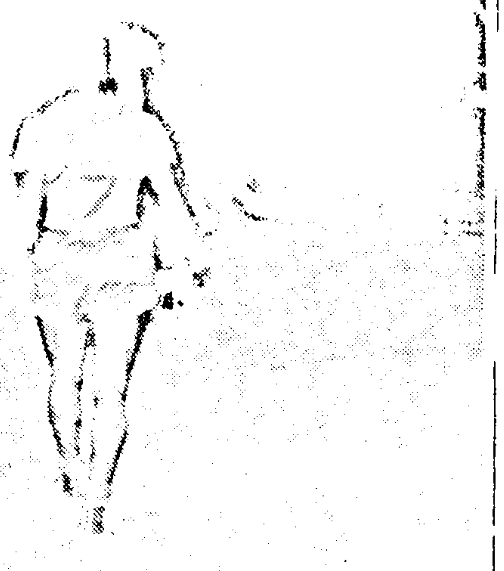
Een gedeelte van de defilerende clubs op het J.P.F. Sportpark.

Van het BASKETBALL-FRONT

De „DRAGONS" verslaan Huracan in eerste competitie wedstrijd

Willemstad. — Gisteravond nam in het J.P.F. Sportpark te Plantersrust de kompetitie van de Basketball Bond in de A-klasse een aanvang.

Nadat de klubs, die aanwezig waren, gedefileerd hadden, nam de heer Guillermo Rosario het woord. Spreker sprak de hoop uit, dat de wedstrijden een zeer sportief verloop zouden hebben. Verder drukte hij de spelers op het hart de trainingswedstrijden van dr Stotlar bij te wonen. In zijn toespraak bracht hij verder dank aan het J.P.F.-bestuur voor de gastvrijheid, die de Basketball Bond

Een actie-opname van de wedstrijd Huracan-Dragons. Rosario (12) scoort hier na een „pass" van Valies.

van haar mocht ondervinden, terwijl hij tot besluit ook het Bestuurscollege zijn dank bracht, daar dit College de sporttrainer had laten uitkomen ter bevordering van de sport op Curaçao in het algemeen.

Nadat de heer Rosario zijn toespraak had beëindigd, verschenen de teams van Huracan en van Dragons tussen de witte lijnen. De Sportkoningin, mej. Claudette Meulens, gooide vervolgens de bal op, waarop de kompetitie begonnen was.

Het verloop van de eerste helft was slap. Bij de „Draken" vooral werden verschillende scoringskansen niet benut. Bij de tegenpartij was dat minder het geval. De vlugge Laurens stichtte verwarring in de „zone-defensie" spelende Dragons en scoorde menig goede basket. De rust ging in met de stand 19—11 in het voordeel van Huracan.

Het bleek, dat de rust de jongens van Dragons goed gedaan had, want met hun „fast-breaks" en hun kombinaties stichtten zij verwarring in de verdediging van Huracan.

Nu scoorden zij dan ook menig basket en voerden daardoor hun puntentotaal steeds meer op. In de laatste tien minuten van het spel hadden de „Draken" het heft in handen. Door het goede schieten van Valies, Rosario en Schoop werd de score verhoogd en de Dragons wonnen met 38—29.

Het spel had een sportief verloop en het publiek genoot van een spannende wedstrijd. De topscorer bij Huracan was Deville met 16 punten, bij de Dragons was het Rosario met 18 punten.

Hieronder volgt het programma van de komende wedstrijden:

Eerste Ronde

21 mei: Lightning — Jong Curaçao; 26 mei: Sithoc — Aquino; 28 mei: S.D.L. — Athene; 2 juni: Huracan — Aquino; 4 juni: Lightning — Athene; 9 juni: Sithoc — Jong Curaçao; 11 juni: S.D.L. — Dragons; 16 juni: Huracan — Jong Curaçao; 18 juni: Lightning — Dragons; 23 juni: Sithoc — Athene; 25 juni: S.D.L. — Aquino; 30 juni: Huracan — Athene; 2 juli: Lightning — Aquino: 7 juli: Sithoc — Dragons; 9 ..uli: S.D.L. — Jong Curaçao; 14 juli: Athene — Aquino; 16 juli: Huracan — S.D.L.; 21 juli: Lightning — Sithoc; 23 juli: Jong Curaçao — Dragons; 28 juli: Huracan — Sithoc; 30 juli: Athene — Dragons; 4 aug.: Lightning — S.D.L.; 6 aug.: Aquino — Jong Curaçao; 11 aug.: Sithoc — S.D.L.; 13 aug.: Huracan — Lightning; 18 aug.: Aquino — Dragons; 20 aug.: Athene — Jong Curaçao.

Oost-Duitse delegatie bereid tot onderhandelen met West-Duitsers

Rome — „Wij zijn bereid hier in Geneve rechtstreeks met de delegatie van West-Duitsland te onderhandelen", zo heeft de Oostduitse minister van buitenlandse zaken, Lothar Bolz, in een exclusief interview met een speciale verslaggever van het Romeinse communistischgezinde dagblad „Il Paese" verklaard.

„Op uitnodiging van mijn regering heb ik reeds een concreet voorstel in deze zin aan de Westduitse delegatie gedaan", aldus Bolz.

Na in grote lijnen het ontwerp van de Oostduitse regering voor de oprichting van een statenbond van de twee staten te hebben nagegaan, verklaarde de minister: „De Duitse Democratische Republiek is bereid alle initiatieven te bespreken en te steunen, die beogen de vorming van een herenigd en vreedzaam Duitsland te bevorderen.

Grotere vraag naar Olie en Olieproducten

New York. — De Independent Petroleum Association of America maakt bekend, dat in de periode van februari t/m april 1959 de vraag naar alle soorten olie in de V.S. 5,2 procent groter was dan in de overeenkomstige periode van het vorige jaar. De vraag naar alle produkten, behalve lichte stookolie, vertoonde aanzienlijke stijgingen, aldus de IPAA.

Elinkwijk komt naar De West

Het is nu zeker, dat Elinkwijk naar Suriname zal komen. Het bestuur van de S.V.B. is er namelijk in geslaagd overeenstemming te bereiken met het bestuur van de Curaçaose Voetbalbond, waardoor de toernee van Elinkwijk naar de West voortgang kan vinden.

Op zaterdag 18 juli vertrekt het team uit Nederland en wordt op 19 juli in Suriname verwacht. Na het spelen van een aantal wedstrijden in Suriname (het programma zal spoedig worden bekend gemaakt), zal op de Nederlandse Antillen worden gespeeld, en wel een wedstrijd op Curaçao en een op Aruba.

Tuborg vs. Chicago Baseball Club

Willemstad. — Donderdagavond zal de Baseball-kompetitie voortgezet worden met de wedstrijd tussen Tuborg en Chicago Baseball Club. Als we ons niet vergissen dan kan dat een spannende wedstrijd worden De wedstrijd vangt aan om **8.00 uur** n.m. in het Rifstadion.

Willemstad. — Hedenavond zal Radio HYER wederom zijn groetenprogramma vanuit Nederland uitzenden. Het programma is te beluisteren via Radio HOYER I om 17.30 uur en via radio HOYER II om 16.00 uur.

De groeten werden opgenomen in Nijmegen in „Maria Asumpta". U kunt de stemmen beluisteren van Antony Weber en Hose Marcelina.

Voorstel van Russische Olypisch Comité:

Uitsluiting van ZUID AFRIKA voor DE SPELEN IN ROME

alleen BLANKE deelnemers in deze AFRIKAANSE ploeg?

Rome — Generaal Vladimir Stoitschev, de voorzitter van het Russische Olympische Comite, heeft aangekondigd dat hij het Internationale Olympische Comite zaterdag tijdens de bijeenkomst in Munchen zal vragen, Zuidafrika uit te sluiten van deelneming aan de Olympische Spelen van Rome.

Stoitschev, die zelf lid is van het I.O.C. is van mening, dat de handelswijze van het Zuidafrikaanse Olympische Comite, dat naar men zegt alleen blanke sportlieden wil opnemen in de nationale ploeg, in strijd is met de Olympische gedachte.

Avery Brundage, de Amerikaanse president van het Internationale Olympische Comite, heeft dinsdagavond te Rome tijdens een persconferentie verklaard, dat de Russische delegatie in de vergadering van het I.O.C. met de vertegenwoordigers van de Nationale Olympische Comite's inderdaad heeft voorgesteld het I.O.C. ingrijpend te reorganiseren. De Russen wensen een I.O.C. dat uit 215 leden zal bestaan en daaruit zou daarna een bestuursorgaan van 55 leden moeten worden gekozen. Brundage noemde het voorstel een terugkeer tot de toestand van 60 jaar geleden, toen de Olympische beweging nog in haar kinderschoenen stond.

Reginald Honey, een Zuidafrikaanse afgevaardigde heeft later verklaard, dat er in de sport in Zuid Afrika geen enkel vooroordeel bestaat. Wanneer een niet-blanke tot prestaties komt, die zijn opneming in de Olympische ploeg rechtvaardigen, dan zal die atleet stellig deel uitmaken van het team.

In dit verband dient opgemerkt te worden dat het de laatste tijd enkele malen is voorgekomen dat een Zuid-Afrikaanse Bond weigerde haar spelers te laten spelen tegen een ploeg waarin spelers stonden opgesteld die niet van het blanke ras waren.......

De Sjak van Perzie in Nederland aangekomen

Amsterdam — Nadat woensdagochtend in alle vroegte de „De Ruyter" met de Sjah van Perzie aan boord, uit Denemarken voor IJmuiden was aangekomen, kwam de hoge bezoeker te 11.00 uur aan, te Amsterdam.

Aldaar werd hij aan de Prins Hendrikkade begroet door de Koningin en de prins en voorgesteld aan de leden van het Nederlandse kabinet, aan de Gevolmachtigde Ministers Lampe en Pos en andere autoriteiten. Daarna begaven de vorstelijke personen zich in een ceremoniele stoet naar het paleis op de dam. Later legde de Sjah een krans bij het monument voor de gevallenen op de dam.

Regeringsverklaring op 26 mei

Den Haag. — De Tweede Kamer is tegen 26 mei bijeengeroepen om de verklaring van de nieuwe minister-president aan te horen. Het is de bedoeling, dat in dezelfde vergadering over de regeringsverklaring wordt beraadslaagd. Zonodig zal de vergadering op 27 mei worden voortgezet.

Op bovenstaande foto ziet men het elftal van Elinkwijk uit Utrecht. Links staan: Humphrey nals, naast hem Charley Marbach. Geheel rechts, zittend: Michael Kruin, Keeper is Piet Kraak.